

2011

NAŠE MUTĚNICE

LETNÍ

ZPRAVODAJ RADY OBCE

Z OBSAHU

Galerie Mutěňáků - P. Pavel Pacner (str. 5)

Škola pro život – očima žáků (str. 6)

Horenská práva (str. 11)

Žofka už je batole (str. 18)

Mutěňáci v Mutěnicích (str. 20)

Búdy opět ožily (str. 28)

Mutěnický fotbal (str. 31)

SLOVO STAROSTY

Výstava vín 2011

Centrum Žofka
Pohádkový les

Vážení spoluobčané,
dovolte mně, abych vás informoval o komplexních pozemkových úpravách prováděných v naší obci. Na prvních schůzkách, kde byli zástupci Pozemkového úřadu Hodonín, Katastrálního úřadu Hodonín, Obce Mutěnice, firmy Georeal Plzeň (provádí KPÚ) a vlastníci pozemků, se stanovily hranice mezi extravilánem (nezastavěnou částí) a intravilánem (zastavěnou částí) obce. Jsem rád, že se vlastníci pozemků dostavili na jednání a při těchto jednáních nevznikaly žádné problémy. Chtěl bych všem za tak kladný přístup poděkovat a věřím, že stejně tak budeme pokračovat při dalším jednání ve věci KPÚ.

Obec Mutěnice spolu s obcí Svatobořice-Mistřín a městy Kyjov a Dubňany uspěla s projektem na budování cyklostezky z Mutěnic do Kyjova. Tato cyklostezka povede na drážním tělese současné železnice, a tak alespoň zrušení železnice bude kompenzováno smysluplným dílem, které přispěje k rozvoji cykloturistiky. Tato cyklostezka nese název Mutěnka a měla by být vybudována do konce roku 2011.

Vzhledem k nastávajícím prázdninám přeji nám všem krásné léto a příjemné dovolené.

MVDr. Dušan Horák
starosta obce

ZPRÁVY Z RADNICE

Toto jaro bylo podle mě typické jarní, kdy se počasí střídalo jako na houpačce a po dlouhé době jsme zažili i příchod těch zmrzlých, i když o pár dnů dřív. Tentokrát k nám ale počasí v tomto směru bylo milosrdné a ranní mrazíky nenapáchaly velké škody v zemědělství. Snad k nám bude příroda milosrdná po celé vegetační období a dočkáme se dobré úrody na všech zemědělských frontách.

Jak jsem se zmiňoval v minulém zpravodaji o plánovaných akcích, tak ulici Ke Trojici máme zdárně hotovou. Nebyla to žádná velká akce, tudíž se při ní nevyskytly téměř žádné problémy a vše proběhlo zdárně ke spokojenosti občanů žijících v této části obce. Také jim patří dík za trpělivost.

Tuto trpělivost budou nyní potřebovat obyvatelé v ulici Sklepní a okolí. Začátkem prázdnin započnou stavební práce i tady. Nejdříve se

vybuduje nový vodovod a bude následovat výstavba nové vozovky. Bohužel od plynu jsme ustoupili, protože RWE si kladlo pro nás téměř nesplnitelné podmínky, takže některé sklepy, které počítaly s plynem, se budou bez něj muset obejít. Rodinné domy v této ulici jsou na plyn napojené, takže až zase tak velká újma to není.

Co se týká amfiteátru Pod Búdama, je zpracovaný projekt, vyřizují se vyjádření dotčených orgánů a organizací. Navíc se musí zpracovat hluková studie, kterou požaduje „Hygiena“, tudíž se nám to zpomaluje a já mám obavu, že do letošních vinařských dnů to nestihneme vybudovat. Ale nějak se s tím musíme popasovat.

I oprava chodníku v ulici Nádražní je v plném proudu. Docela výrazně nás tam brzdí připojování rýn do kanalizace, protože původní

„jakože přípojky“ byly vytaženy pouze pod chodník a tam končily. Takže veškerá dešťová voda končila pod chodníkem, a pokud by to takto zůstalo, tak tam budeme opravovat chodník neustále.

Před hasičskou zbrojnicí se opravila velká odstavná plocha. Je dobře, že mají naši hasiči zájem o to, aby veškeré zařízení a nemovitosti, které mají na starosti, vypadaly k světu. A navíc si myslím, že si to za jejich práci opravdu zaslouží.

Naopak tady musím říct, že se v obci najdou lidé, kteří si toho, že se něco vybuduje,

neváží ani trochu a vzápětí to poničí a ani se nějak nemají k tomu, aby sjednali nápravu. „NO, ŠAK JE TO OBECNÍ“. Naštěstí je jich podstatně méně než Vás, kterým vzhled obce není lhostejný.

Přeji Vám příjemně strávenou dobu prázdnin, šťastný návrat z dovolených domů a vinařům, zemědělcům a vlastně nám všem jen dobré počasí.

*Petr Bíza
místostarosta*

Usnesení z II. veřejného jednání Zastupitelstva obce Mutěnice, ze dne 7. června 2011

A. ZO vzalo na vědomí:

1. Kontrolu úkolů ze 3. jednání ZO - úkol provést opatření vyplývající ze zprávy o kontrole kontrolního výboru ze dne 17.2.2011- úkol trvá
2. Závěrečnou zprávu o hospodaření ZŠ a MŠ Mutěnice
3. Zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření za účetní období roku 2010 svazku obcí VITIS – Čejkovice, Mutěnice, Velké Bílovice
4. Závěrečný účet DSO VITIS Čejkovice, Mutěnice, Velké Bílovice za rok 2010
5. Závěrečný účet DSO Mutěnka za rok 2010

B. ZO schválilo:

1. Revokaci MPZ č.4/2011 výkup části pozemku PK p.č. 4009/5 v k.ú. Mutěnice – GP označen jako p.č. 2457/2 (podíl 2/3) o výměře 1054 m² za cenu dle znaleckého posudku panu Svatoslavu Rozehnalovi, Mutěnice ,za účelem narovnání majetkových vztahů

2. Revokaci MPZ č.5/2011 výkup části pozemku PK p.č. 4009/5 v k.ú. Mutěnice – GP označen jako p.č. 2457/2 (podíl 1/3) o výměře 527 m² za cenu dle znaleckého posudku panu Milanu Valíčkovi, Mutěnice , za účelem narovnání majetkových vztahů
3. MPZ č.8/2011 předběžný souhlas – prodej části pozemku p.č. 69/1 cca 10 m² panu Václavu Medkovi, Moravská 1189, Mutěnice
4. MPZ č. 9/2011 prodej pozemku p.č. 1669/1 v k.ú. Mutěnice o výměře 148m² paní Nikol Kundratové za cenu 44.400,-Kč.
5. MPZ č.10/2011 výkup pozemků dle seznamu v k.ú. Mutěnice dle GP za cenu 70,- Kč/m². MPZ byl vyhlášen v zájmu Obce Mutěnice – výkup pozemků pod komunikací a chodníkem v ulici Jižní
6. MPZ č.11/2011 prodej pozemku p.č. 918/4 v k.ú. Mutěnice o výměře 171 m² za cenu 44,- Kč/m² panu Petru Pavkovi, Anenská 4, Hodonín za účelem dotvoření pozemku - zahrady
7. MPZ č.12/2011 darování pozemků p.č. 1580/4, 1580/5 a 1580/6 v k.ú. Mutě-

nice o celkové výměře 776m² – pozemky pod silnicí Dubňanská – Jihomoravskému kraji , Brno

8. MPZ č.13/2011 prodej pozemků p.č. 4004/1, 4005, 4006 a 4007 v k.ú. Mutěnice o celkové výměře 2405 m² za cenu – 400 m² za cenu 110,-/m², zbytek za cenu dle BPEJ panu Petru Vydařilému, Moravská 1140, Mutěnice za účelem výstavby vinařství a výsadby vinice
9. MPZ č.14/2011 výkup 1/3 pozemku PK p.č. 4009/5 v k.ú. Mutěnice – o výměře 691,6 m² za cenu 65,-Kč/m² na základě nabídky pana Milana Valíčka, Družstevní 713, Mutěnice
10. Delegování starosty obce MVDr. Dušana Horáka na řádnou valnou hromadu akciové společnosti Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s., se sídlem v Hodoníně, Purkyňova 2, č.p. 2933, konanou dne 9. června 2011
11. RO č. 2 a to na straně příjmů ve výši 607 500,- a na straně výdajů 28 000,-. Po provedení rozpočtového opatření budou celkové příjmy ve výši 48 970 700,- a celkové výdaje ve výši 45 322 300,-
12. Po projednání závěrečného účtu Obce Mutěnice za rok 2010 hospodaření obce Mutěnice za účetní období roku 2010 a to bez výhrad

13. Hospodářský výsledek roku 2010 ve výši 3.311.640,26 Kč s tím, že zůstane jako nerozdělený hospodářský výsledek
14. Zrušení kontokorentního úvěru vedeného u ČSOB
15. Zrušení pověření p. Tomáše Konečného jako zástupce spolupracujícího s pořizovatelem (MěÚ Hodonín, odbor rozvoje města) v rámci procesu pořízení ÚP Mutěnice
16. Starostu obce MVDr. Dušana Horáka jako zastupitele spolupracujícího s pořizovatelem (MěÚ Hodonín, odbor rozvoje města) v rámci procesu pořízení ÚP obce Mutěnice

C. ZO souhlasí:

1. se jmenováním starosty obce MVDr. Dušana Horáka do sboru zástupců vlastníků pozemků ve věci komplexní pozemkové úpravy v obci Mutěnice

E. ZO ukládá

1. RO předložit ZO zprávu o využitelnosti zástavby rodinnými domy lokality za Fišmanovým a souběžně s ulicí Nová

Pracovní doba Obecního úřadu Mutěnice od 1.6.2011

pondělí	07.00 - 11.00	11.30 - 15.30
úterý	07.00 - 11.00	11.30 - 15.30
středa	07.00 - 11.00	11.30 - 15.30
čtvrtek	07.00 - 11.00	11.30 - 18.00
pátek	07.00 - 11.00	11.30 - 14.30

V době polední přestávky, tj. od 11,00 do 11,30 hodin bude radnice uzavřena.

ČISTÍRNA ODPADNÍCH VOD A KANALIZACE

V minulých číslech Našich Mutěnic jste byli informováni o změně ceny za stočné. Dále jste byli informováni, že do konce června obdržíte nové dodatky ke smlouvám, kde bude nová cena uvedena, ale zároveň bude text smlouvy upraven tak, aby při dalších změnách ceny (ať už směrem nahoru nebo dolů) nebylo nutno vytvářet administrativně náročné dodatky. Věřím, že při čtení těchto řádků, už máte dodatek, který byl řádně schválen valnou hromadou společnosti v rukách. Prosíme tedy o jeho podepsání a vrácení do kanceláře ČOV na obecním úřadě.

O náročnosti tvorby nových dodatků si může každý občan udělat svůj obrázek. Spolu se smlouvami na sklepy se totiž jedná o bezmála 1500 (!) smluv, které se musí vytvořit ve dvojím vyhotovení, podepsat, dát do obálek a poté doručit do všech domácností. Snahou společnosti je přitom držet náklady na nejnižší úrovni, v podstatě celou administrativu (vyjma roznášení) dělá jedna pracovnice. Dále jsou na středisku ČOV zaměstnáni dva pracovníci, kteří se starají o celou kanalizaci a čistírnu odpadních vod a vše zastřešuje jednatel, který ale nemá na starosti jenom středisko ČOV. Bohužel jim někteří občané jejich práci často ztěžují. Ať už jsou to zanesené dešťové vpusti, do kterých nezodpovědní občané vylévají např. zbytky malty, betonu nebo fasádní barvy. Dalším problémem jsou ucpané přečerpávačky (nejčastěji na Malé Straně), kdy čerpadla nejsou schopna vyčerpat např. vlhčené ubrusky, vatu apod. Tyto drobné práce naše pracovníky značně zaměstnávají na úkor oprav nutných zejména na čistírně odpadních vod, která nám zatím šlape bez poruchy, ale po 12 letech provozu samozřejmě dochází postupně k opotřebení. Což stojí jednak spoustu času, ale pochopi-

telně i finančních prostředků. A to se musí samozřejmě v konečné ceně projevit. Určitě by pomohlo, kdyby se všichni občané drželi hesla, že celá zařízení, kanalizace i ČOV jsou naše, a jako k takovému bychom jako správní hospodáři k němu měli přistupovat.

Poslední kapitolou jsou neplatiči stočného. Přestože je třeba drtivou většinu občanů pochválit (opravdu!) za včasnou úhradu stočného, pořád zůstává pár „zapomnětlivých nebo nezodpovědných (?)“ občanů, kteří nám práci sťažují. Je pravdou, že nakonec 99,9% lidí stočné uhradí, ale častokrát jsme nuceni až hrozbou odpojení od kanalizace, k čemuž máme pochopitelně oprávnění, úhradu stočného vymáhat. A budeme to v zájmu slušných občanů, kterých je naštěstí většina, s ještě větší intenzitou dělat i nadále.

Za celou společnost přeji všem občanům, a hlavně těm školu povinným, příjemné prožití prázdnin a moře zážitků z výletů a rekreací.

Provozní doba kanceláře ČOV:

Po - St	7,00 - 15,30 hodin
Čt	7,00 - 18,00 hodin
Pá	7,00 - 13,00 hodin

Kontaktní osoba: Hana Sedlářová,
tel 518 370 427
e-mail: hanka@mutenice.cz.

*Petr Blaha, jednatel
Skládka Hraničky, spol. s r.o.*

Z galerie Mutěňáků

P. PAVEL PACNER, MUTĚNICKÝ FARÁŘ

Když ing. Mihola zaváděl ve zpravodaji Naše Mutěnice seriál Z galerie Mutěňáků, uvedl, že pokud v Mutěnicích někdo bydlí tři roky, je vlastně již Mutěňákem. Mezi tyto nové Mutěňáky teď již patří i současný duchovní správce mutěnické farnosti P. Pavel Pacner, nazývaný též Fox.

Narodil se 23. června 1976 v Třebíči. Jeho rodiče Stanislav a Milada měli pět dětí, náš Otec Pavel byl z nich nejmladší (nejstarší byl bratr Jan, následovala Marie, poté Stanislav, Vojtěch a Pavel). Dnes z rodičů žije již jen maminka. Od malička zakoušel v rodině prostředí živé víry. Rodiče byli členy sekulárního řádu sv. Františka, a to se také odráželo v celém jejich životě i ve výchově dětí, ačkoli si tím v době komunismu komplikovali život.

V Třebíči prošel státním školským systémem od mateřské školy až po místní gymnázium. Jako chlapec ministroval a byl skautem. Po maturitě se ještě rozhodoval o svém budoucím povolání. Strávil proto rok na tzv. veřejně prospěšných pracích, byl vlastně zaměstnán u trebičské baziliky sv. Prokopa, vykonával různé pomocné práce, dělal průvodce

po bazilice. Po roce si podal přihlášku do kněžského semináře v Olomouci. Tak následoval příklad svých dvou starších bratrů, kteří též vystudovali teologii. Starší, P. Jan Pacner, který ho v Mutěnicích několikrát zastupoval, působí jako vojenský kaplan v Brně. Druhý bratr P. Stanislav po absolvování dalších studií získal doktorát a působí v současné době jako vyučující v Olomouci na teologické fakultě.

Otec Pavel prožil roční formaci v Teologickém konviktu v Litoměřicích a poté absolvoval pětileté studium teologie na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, kde po dokončení studia v červnu 2001 získal titul magistra teologie. Dne 23. 6. 2001 přijal v Brně od biskupa Vojtěcha Cikrleho jáhenské svěcení a byl ustanoven jako jáhen k výpomoci ve farnosti Osová Bítýška. V této obci sídlila i pobočka Diecézního centra mládeže. Zde prožil první rok svého veřejného působení, především mezi mladými křesťany.

Dne 29. 6. 2002 byl v brněnské katedrále biskupem Cikrlem vysvěcen na kněze. První mši svatou slavil 7. 7. 2002 a následně byl jmenován farním vikářem (kaplanem) ve Velkém Meziříčí. Zde pak působil do 1. 9. 2004. Zároveň jako farní vikář působil i v okolních farnostech Bory a Uhřínov, a také na poutním mariánském místě v Netině. V září 2004 přešel jako farní vikář do Hodonína na jižní Moravu a jako tzv. administrátor exccurrendo spravoval i farnost Lužice, kam dojížděl. K 1. 8. 2005 byl přemístěn jako farní vikář do Dolních Bojanovic a zároveň až do konce svého působení v Bojanovicích zůstal i administrátorem v Lužicích. Navíc byl pověřen starostí o pastorační mládeže v hodonínském děkanství. Ke dni 1. 9. 2007 byl ustanoven

administrátorem farnosti Mutěnice. Oficiálně jej hodonínský děkan uvedl do úřadu v mutěnickém kostele 7. 9. 2007.

Otec Pavel, zvaný též fotbalovou přezdívkou Fox, kterou ho přátelé běžně oslovují, je velkým fanouškem sportu, především fotbalu, kterému se věnuje i aktivně. Byl a je aktivním členem fotbalového týmu zvaného Torpedo Heda Fox, a také jedním ze stabilních hráčů fotbalové jedenáctky, se kterou zastupuje moravské kněze při různých sportovních utkáních ať již proti výběru kněží Čech nebo proti jiným skupinám hráčů. Také v Mutěnicích se okamžitě zařadil mezi přední fanoušky místních fotbalových klubů. Jeho „sportovní zpravodajství“ se stalo i běžnou součástí nedělních ohlášek v kostele. Jako příznivec fotbalového klubu Sparta se stával často terčem legračních poznámek místních fanoušků Slavie Praha.

Ve farnosti je oblíbený především u mlad-

ších ročníků. Dovede si je získat svým přístupem i výhodou svého mládí.

V Mutěnicích působí již přes tři roky. Proto bylo pro mnohé překvapením, když oznámil svůj odchod z farnosti, protože se rozhodl pro vstup do řehole oratoriánů. Tato řeholní kongregace v našich zemích ještě nepůsobí. Založil ji římský kněz sv. Filip Neri již v 16. století. Jedná se vlastně o komunity světských kněží sdružených do společenství, kteří působí především v diecézi na farách a v kazatelské činnosti. Zůstane tedy nadále v naší diecézi a bude působit v pastoraci v některé farnosti, kam tato komunita dostane pověření.

Tento článek měl být původně napsán pouze do cyklu Galerie Mutěňáků. Vzhledem k tomu, že P. Pacner z farnosti Mutěnice pravděpodobně k 1. 8. 2011 odejde, přejeme mu, aby i na novém působišti a v novém společenství si uchoval radostnou mysl a optimismus v nelehké kněžské práci.

Ladislav Tesařík

ŠKOLSTVÍ

Projekt ŠKOLA PRO ŽIVOT - očima žáků

Konec školního roku se nezadržitelně blíží, někdo se snaží ještě rychle vylepšit si známky, jiný už může stříhat pomyslný metr do prázdnin. Také v měsíci červnu pokračuje na prvním stupni vyučování dalšími projektovými dny. Pátáci se ve druhém pololetí věnovali v předmětu Informační a komunikační technologie programu SMART Notebook, který slouží pro práci s interaktivní tabulí (IT). Tuto téměř půlroční práci, kdy se s programem seznamovali a osvojovali si jeho základy, završili projektem Věci moderní doby, v němž sami tvořili svou první přípravu na interaktivní tabuli. A jak se oni sami dívají na práci s IT?

To posuďte sami...

IT se mi moc líbí, protože se učíme v zábavné formě a lépe se mi to učivo pamatuje. Paní učitelka na IT nevymýšlí jenom učivo, ale i různé hry, ve kterých můžeme ukázat, jak jsme šikovní. Na IT jsem se už i naučil, jak se s ní dá pracovat. Jsem hodně rád, že naše třída má IT, protože bez ní by mi vyučování přišlo nudné.

Martin Ingr

IT je pro mě výborná věc, líp se mi na ní učí a hlavně si to víc pamatují než na normální tabuli. Líbí se mi na ní, že je víc barevná a jde na ní posunovat věci pouhým dotykem. Jdou na ní dělat různé projekty, které zvládnou udělat

i já. IT je dobrá třeba proto, že klikneme na psa a začne štěkat nebo animace objektů – klikneme nebo dotkneme se a začne se třeba otáčet nebo zmenšovat, zvětšovat.

Dominik Janouškovec

Vyučování s IT je zábavnější, naučíme se na ni spoustu zajímavostí formou hry. Když jsou projekty, tak nám ani nedochází, že se učíme. Na IT využíváme program SMART, můžeme si taky zasoutěžit proti sobě v AZ kvízu a všechny nás to moc baví. Paní učitelky nám na IT připravují různá učiva a na IT je to lepší, než si to vysvětlovat na normální tabuli. Vždy když je projektový den a vím, že budeme pracovat na IT, tak jdu do školy 100 krát radši než v den normálního vyučování, protože na IT je vyučování zábavnější a víc si toho zapamatuju. V jednom projektu jsme si zkoušeli vypracovat taky nějaký projekt a zjistili jsme, že to vůbec není lehké, takže když nám některá paní učitelka připraví projekt, tak z toho mám velkou radost a vím, kolik jí to dalo práce.

Sára Ilčíková

Interaktivní tabule je pro mě něco nového. Líbí se mi široký výběr aktivit a cvičení. Skoro pokaždé je práce na IT jiná. Cvičení na IT nejsou jednotvárná, a tak si jednotlivé učivo lépe zapamatuji. Výhoda je v tom, že se s IT pracuje velmi jednoduše a má to stejný efekt jako kdybychom to dělali v sešitě. Moc se mi líbí, že na IT můžeme pracovat i prstem. Na interaktivní tabuli je dobré i to, že se učíme a hrajeme si zároveň, všechno je tady jednodušší než v učebnici. Taky se mi líbí, že se něco „vyrobí“ na IT učíme i my (různá cvičení, projekty..)

Ale když jsem hodně dlouho blízko tabule, začnou mě pálit oči, a taky se mi moc nelíbí, že někdy trvá delší dobu, než se něco načte. Moc ráda mám taky projekty na IT – je to něco nového a skvělého. Dozví se věci, které bychom se normálně třeba vůbec neučili. Všechno, o čem se na IT učíme, hned vidíme a můžeme si vyzkoušet, všechno si pak lépe zapamatují a vlastně si celou dobu jenom hrají. Moc se mně práce s IT líbí a baví mě. Děkujeme vám.

Josefína Esterková

Za pedagogy: Mgr. Iva Kovářová

KOUSEK AFRIKY VE ŠKOLE

V našem zpravodaji jsme vás už několikrát informovali o účasti naší školy v projektu Škola škole, který je zaměřen na pomoc dětem v Africe, přesněji v jihozápadní Tanzánii. V rámci tohoto projektu proběhla nedávno ve školní galerii prodejní výstava obrazů od afrických umělců.

Iniciátorem všech těchto aktivit je Ondřej Horecký ze Šumic, který založil nadaci Bez mámy na pomoc dětem v Tanzánii. Škola na Moravě oslovil s projektem Škola škole, kdy sami žáci pomáhají svým méně šťastným kolegům v Africe. Naše škola s Ondřejem Horeckým spolupracuje od roku 2009.

V letošním roce jsme v rámci pomoci uspořádali prodejní výstavu obrázků přivezených přímo z Afriky. Jde o díla s africkými motivy zhotovená technikou voskové batiky. Jsou zakoupená přímo od umělců za tzv. „férovou cenu“, tedy vyšší cenu, než by dostali od místních obchodníků a překupníků. Výtěžek z této prodejní akce bude použit na školné a pomůcky pro africkou dívku Adelu Boniface.

Je to talentovaná inteligentní dívka, sirotek. Adela Boniface má teď 17 let. Rodiče jí zemřeli před lety. Žila u dědečka společně s dalšími dvěma bratry. Za podpory Ondřeje Horeckého začala studovat soukromou střed-

ní dívčí školu, kterou spravují řádové sestry. Letos v září bude končit čtvrtý ročník. Maturitní zkoušku bude skládat v šestém ročníku. Jejím romantickým snem je stát se pilotkou. Roční školné včetně internátu vyjde asi na 15 000 Kč. V době, kdy nestuduje, pobývá u jedné známé babičky ve městě nebo ve vesnickém sirotčinci, který založila nadace Bez mámy.

Obrazy z Afriky byly vystaveny v galerii naší školy. Výstava se setkala s příznivým ohlaselem našich žáků i zaměstnanců. Svědčí o tom také fakt, že velká část obrazů se prodala. Výtěžek z akce činil asi 11 600 Kč. A tak i my ve škole jsme mohli nasát trochu exotické atmosféry a také podpořit dobrou věc.

Pavλίna Lacinová

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

komentář: Miroslava Pištěková

Již několik let jezdí naši žáci na školu v přírodě, což je týdenní ozdravný pobyt dětí v příjemném prostředí u vody a uprostřed lesů. Letošní čtvrtáci se vydali na cestu, jejímž cílem byla rekreační oblast Horní Bečva v Beskydech.

Motivací pro celý týden od 23. do 27. května se staly pirátské příběhy. Už ve třídě se děti dovídaly, co všechno je na škole v přírodě čeká, a tak jsme mohli v pondělí ráno vidět menší obavy spíše ve tvářích rodičů, kteří přišli své děti vyprovodit k autobusu. Ještě předat zdravotní potvrzení, naložit kufry a pak už jen zamávat a vydat se k cíli naší cesty. Všichni byli velmi netrpěliví a plní očekávání, jak to tam vypadá, jaké budou pokoje. Hned při vybalování osobních věcí by se spousta rodičů divila, jak vše jejich dítě samo zvládne. Ubytovaní jsme byli v pěkném prostředí v hotelu Cherry. Hned první den po večeři se kluci a holky připravovali na tolik očekávanou volbu Miss a Missáka 2011. Na každého účastníka missiího klání čekaly 3 soutěžní disciplíny. První bylo představení a krátké povídání o zájmech a zálibách každého

účastníka. Druhá disciplína prověřila tvořivost, zručnost, nápaditost a pohotovost. Jakým způsobem bylo už na nich a hlavně na jejich šikovnosti. Musíme dodat, že při této disciplíně jsme se nejvíce pobavili. Odpočinkovou částí je tanec na hudbu spojený s promenádou v plavkách, kde se projevují pohybové dovednosti každého favorita. Že se soutěžilo ze všech sil, o tom nemůže být pochyb, a jako v opravdové soutěži krásy, tak i v té naší si ti nejúspěšnější odnášeli domů kromě pěkných zážitků také opravdové korunky a šerpy.

V dopoledních hodinách probíhala výuka, která je způsobena také pobytem v přírodě. Vyučování je doplněno netradičními úkoly a při dobrém počasí se i v této době pobývat na zdravém vzduchu. Počasí nám přálo, a tak došlo i na koupání v novém bazénu na zahradě u hotelu. V úterý odpoledne jsme prožili částečně sportovně a částečně tvořivě. Jedna skupina kreslila na tmavá trička technikou savování různé obrázky, druhá skupina hrála nohejbal a třetí skupina skládala modely z vršků od plastových lahví. Úterý večer se odehrával ve zname-

ni kvízové hry, v níž si barevně označená družstva změřila síly jak ve vědomostech, tak i v šikovnosti a postřehu. Bezesporně nejzábavnější jsou vždycky sportovní mezihry. Každé družstvo vyslalo svého zástupce, který měl splnit v určitém časovém limitu daný úkol. Například sníst jablko bez držení rukou, dotýkat se ho mohl pouze pusou nebo skládání sirek do krabičky jednou zábavou. Ovšem nejvíce zábavy bylo u tvoření účesů. Hlavně kluci se snažili a vytvořili opravdu zajímavé módní účesové kreace, za které by se nemusel stydět i lecjaký profesionální kadeřník nebo vizážista slavných VIP osobností. V polovině týdne nechyběl ani výlet do Valašského muzea v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm. Čtvrtek patřil olympiádě. Po odpolední svačině se děti na

nástupu rozdělily do tří družstev a začaly závody v běhu, hodů míčkem na cíl nebo do jednoho ze tří kruhů, skákalo se z místa do dálky a točilo se obručí kolem pasu. Na večer se všichni nedočkavě těšili, protože je čekal karneval. Po představení následovaly různé taneční hry a hlavně diskotéka.

V pátek ráno jsme dopsali poslední stránky našeho pirátského deníku, vyhodnotili celotýdenní soutěž za nejvíce nasbíraných bodů a začali rozdávat knihy s názvem Pipi Dlouhá punčocha, které byly zakoupeny za příspěvek z KLUBU RODIČŮ. Každý z účastníků si odvezl domů nejen pěkné vzpomínky na společně prožitý týden, ale také spoustu různých cen, které za dobu pobytu vyhrál. A protože se o nás v hotelu opravdu dobře starali, nech-

bělo ani poděkování personálu hotelu za vynikající chutnou stravu. Unavení, ale spokojení se vracíme domů, kde na nás čekají naši nejbližší, kterým bylo za ten týden doma určitě smutno.

Děkujeme těmto sponzorům:

- paní Daně Zimolkové za bloky a průpisky (prodejn Drogerie)
- panu Jaroslavu Šimkovi za medaile do olympiády (malířství a natěračství Dubňany)

Rodičům dětí: paní Aleně Knedlíkové za finanční dar, paní Jarmile Balusové za koláčky pro děti, panu Pavlu Mrákoví za materiální odměny do soutěží, paní Aleně Holišové za kornout cukrovinek, paní Jaroslavě Kmentové za odměny pro děti a cukrovinky, paní Blance Froňkové za lízátko.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Kam na výlet?

Slunečné, horké, téměř letní počasí v druhé polovině května jako by nahrávalo všem plánovaným akcím v mateřské škole. Polovičním úspěchem všech výletů „odjakživa“ bývá přece slunce na obloze. Abychom si to patřičně užili, naplánovali jsme tentokrát výlety dva.

Skupina mladších dětí se vypravila do zoologické zahrady v Hodoníně, a přestože tam děti už vícekrát zavítaly s rodiči a sourozenci, za ruku s kamarádem ze školky je to úplně jiný zážitek. Každé obdivné zvolání: „Jé, podívej, žralok, ...tam je velbloud...a vidíš oslika?“ bylo ihned umocněno mnoha výkřiky souhlasu.

Nadšení vydrželo asi tak do poloviny zahrady. Potom nás přepadl nikoliv lev, ale „velikánský“ hlad a ještě větší žízeň. Svoje unavené nožky děti s pomocí učitelek usadily do vysokých židlí a vybalily maminkiny oplatky, sušenky a pustily se do likvidování zásob, dokud nebyly batůžky prázdné. Ještě jsme to zapili a pak už jsme si mohli opravdu v klidu prohlédnout spícího lva, barevné křičící papoušky, leguány připomínající pohádkové draky. U opic děti zajímalo, na co jsou ta velká kola zavěšená na laně, když patří k autu. Vůbec se nebály tygra

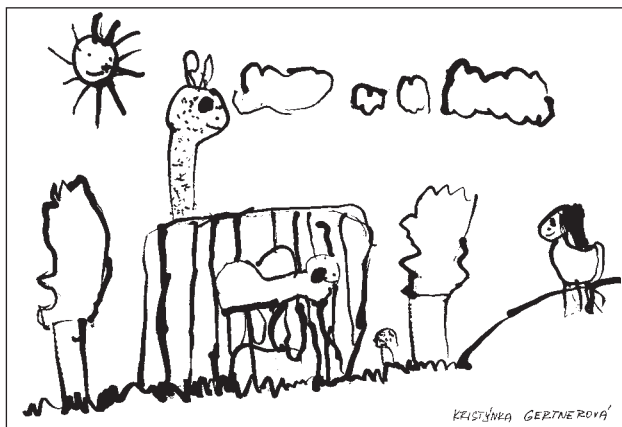
a leoparda, protože viděly silnou, bezpečnou mříž. Závěr patřil samozřejmě oblíbeným průlezkám a houpačkám, kde se dětem vrátil již skomirající elán a rozjařenost.

Druhý výlet se uskutečnil o dva dny později a byl také vydařený. Vždyť se jelo do zámku v Bučovicích. Pracovníci zámku mají totiž program upravený na míru malým dětem. Na zámku nás přivítala „princezna“ v dobovém kostýmu a provedla nás několika „komnatami“. Děti tady viděly skutečné stoly, židle, křesla, postele, nádobí, které kdysi používala šlechta. Prohlédly si nádherné nástěnné malby a poslechy si příběhy, které tyto výjevy zobrazovaly. V místnostech s metr silnými stěnami bylo chladno, a tak děti po hodině rády vyběhly na slun-

cem zalité nádvoří a posilněly se svačinou. Mnoho času na oddech nebylo, protože už byla pro děti v největším sále zámku připravená pohádka „O princí Bajajovi“. Dva herci z divadla „Komedianti na káře“ v kostýmech zahráli celou pohádku a ještě do ní zapojili děti. A tak závěrečný potlesk patřil nejen hercům, ale také spolužákům a jejich statečným výkonům.

Pak se děti znovu rozběhly po slunečném nádvoří a tentokrát si vyhrály s žonglérským náčiním – točily talíř na tyči, žonglovaly s kužely, míčky, zkusily diablo. Hned poté děti plné dojmů spěchaly k autobusu, aby ve školce stihly opožděný oběd.

*Za mateřskou školu
napsala učitelka MŠ
Jana Mráková*

PODĚKOVÁNÍ SPONZORŮM

V průběhu tohoto školního roku nám rodiče dětí navštěvujících mateřskou školu, cizí osoby a jedna organizace darovali pro naši práci s dětmi výtvarný materiál – hlavně papíry na kreslení a stříhání, papíry do kopírky na omalovánky, drobné dárky, hračky, omalovánky, propagační materiál. Dále některé maminky pomáhaly při výrobě kostýmů na besídku, opravovaly oblečky pro panenky.

Srdečně tímto děkujeme paní Zemčíkové, Kabelové, Bílkové, Burianové, Rumlové, Mrákové L., Jedličkové, Gertnerové, Vaňkové, Kratochvílové, Šottlové, Trávníkové, Štěpánkové, Hochmanové, Esterkové, Doffkové, Filipkové, Lamáčkové, Vojtiškové, manželům Vašíčkovým. Děkujeme též panu Jagošovi, panu Forchovi za výrobu dětské kuchyňky, panu Válkovi za bezplatnou montáž některých kusů nového nábytku, panu Hrabcovi za materiál a výrobu drátěných křídel na besídku, panu Švagerkovi za výrobu pojízdných rámpů na dětská lehátka, varnou konvici aj.

Finanční částkou nám vypomohl pan Sláma, paní Kyselková, paní Maleňáková, manželé Dana a Jindřich Lamáčkoví, MO ČSSD Mutěnice.

Všichni jmenovaní nám pomohli zvládnout náš finančně nelehký školní rok, a proto jim ještě jednou za celou mateřskou školu upřímně děkují.

*Zdeňka Puškelová
zástupce ředitelky pro MŠ*

HISTORIE OBCE

Horenská práva

Panství hodonské - přeepsané roku 1760

Pokračování.

Artikule neb povinná práva horenská. Co všechno bylo v právu zaznamenáno:

1. Kdo ty práva ustanovil:

Ohlašujem, že pán náš markrabě Jejich Milost kníže země téjto, jest první a první pán gruntovní hor v zemi Moravě; co by se stalo nebo přihodilo svárlivých, neb obtížných věcí, to má se na jeho Excellenci Milosti Horné Konšelé vznésti a jejich Milost má to spraviti a vypraviti, jakožto vrchní Pán a správce soudův našich.

2. Moc hornýho a jeho konšelů:

Oznamujem, že každý Bergmistr aneb horný mocen, neb moc má na místě Jeho Milosti nad horami a jeho horní konšelé též

moc takovou mají. Kdyby koupil aneb prodal vinohrad, by to jim hned ohlášeno bylo. A ten kdo čtvrt vinohrada přijímá, má dáti 3 Rynské a kdož odvádí 1 Rynský, má se u přítomnosti obouch a horného do knihy horenské vepsati a zač jest prodán a na které časy, nebo léta, skrz potomný nesnáze věrně oznámiti.

3. O soudu horenském a práv čtení:

O soudu oznamujem, že dvakráte v roce soud horní ustanoven býti má. První soud neděli po svatém Jiří a druhý tu neděli po svatém Vavřincu.

4. Dostavení se k čtení těch práv a soudů.

Také oznamujem, že ty, který vinohrady mají, ty mají, když se svrchu psané dni práva čtou aneb soudy držejí, své vinohrady hornému a konšelům jeho osobitě oznámí a má dáti z jednej každé čtvrtě 1 groš; a ten kdožby to neučinil, ten propadne 10 grošů za pokutu, bez všeho odporu po každé. (čtvrť vinohradu - 1066 a 1/8 m²).

5. Odjímání dělníků:

Také oznamujem, že žádný vincůr nemá dělníků z cizího vinohrada do svého odlu-zovati; a kdožby to přestoupil, je v pokutě u bergmistra 10 grošů a v tom pán vinohradu nic vinen nebude.

6. Kole lámání:

Strany kolí oznamujem, že kdyby vincůr neb hospodář lámal dobré a užitečné koly na kusy, neb kdyby vzal dva neb tři kole a přichycen byl, ten na milost Pána visí – a hrdlo ztratit by měl.

7. Pocestnému člověku v čas déšťa jest dovoleno k podpírání jeden kolek vzíti; kdoby ale krom potřeby takový vzal, ten propadne pět funtů (tj. vosku) – aneb ruku.

8. Kdožby zatlučený kolek k svému užitku vytáhl, ten hrdlo stratit zasloužil.

9. Sádky: Oznamujem, že sádky buď travou, neb něčím zasaděný to právo mají co vinohrad; a proto kdožby se buď ve vinohradu, neb v sádku, který tam co hledat nemá dopadl neb chytil, ten má jako zrádce, mordýř neb násilník a zloděj pozorován býti.

10. Svády – (sváry – hádky)..

Oznamujem, že sváda přes rúnu ve vinohradech se zakazuje, poněvadž boží požehnání skrze to odňato bývá; a kdož by se opovážil ve vinohradech bitku provést, ten 10 grošů pokuty propadá.

11. O rúně a mezích.

O rúně a mezích také oznamujem, by takové zachované byly sice: aby hlavičky od rúny, neb

od meze tak saděný byly, coby motykou protáhnouti mohl; kdyby se opovážil buď k mezi, neb k rúně bliž sádit a sousedovi ubližovati, ten jest v pokutě 5 funtů a hornému 1 groš a škodu sousedu napravit.

12. Oblouky;

Oznamujem: Kdožby se opovážil z cizího vinohrada peň, neb oblouk pod rúnů pod zem svého přetáhnout, neb vést, ten jest v pokutě 20 liber. Pakli by ale utekl, tak svou všecku majetnost pánu svému trátí a žádný frejunk mít více nemá.

Některé obce takový to přečin přísněji trestaly: Je psáno: (Jestli by který kopáč susedu svému podtrhl peň pod runů z jeho vinohrada do svého, kolikoli by pň vytáhl, tolik žeber z jeho boku vytáhnout se má. Kdož by pak oblúky vytahoval a kradl, má s takovými oblúky oběšen býti... (Lipovské artikule).

13. K vytažení obloků oznamujem;

Kdož by se opovážil oblouky vytahoval a řezat v cizím vinohradě bez dovození a buď by takové prodával, neb k svému užitku sadil, zasloužil propadnout hrdlo a přísluší na rošt.

14. Kradení: O krádeži takto oznamujem. Kdo by ve vinohradě popaden byl ve dne, neb v noci, když víno zralé jest a bral by víno, neb hrozny, ten patří jak veřejný zloděj na hrdelné právo odevzdán býti. A takovému sousedu, který jej popadl, celá hora a obec k pomoci býti jemu má.

15. Zákaz vstupu na frýdy – grefty:

Také se oznamuje, kdo by se opovážil hore neb dole na frýd vstoupit, třeba ještě nekradl, ale oumysl měl, má počítán býti za zloděje a hrdlo trátí.

16. O hotařovi:

Hotařovi dovoleno jest v sobotu po klekání večer 3 hrozny veřejně před všema lidma nést. Kdyby se na něm shledalo, že by v kabeli buď hrozny, neb jakékoliv ovoce domů nesl a pak v domě se jemu taková odcizená věc našla, aneb, že by buď hrozny aneb ovoce prodával,

nebo mošt sobě dělal, hrdelní právo zasluhuje. Také hotař jest věrně zavázán hornému, kohokoliv na ovoci zastane, oznámit by takový jako druhý zloděj potrestán byl. A sám hotař to právo nemá by to sám vykonal pod ztrátou svého chleba.

17. Košné – (Právo horného na hrozny).

Také bergmistr má to právo, by jemu hotař před vinobraním na konci v hoře přes všechny vinohrady z každého 3 hrozny z jednoho, do druhého do koša vzal.

18 O soudu:

Strany horenského soudu se oznamuje, že kdyby v obci na rozsudku spokojenost nenásledovala, by se ze 4 cizích obcí představení hory k tomu zavolali a ten soud moudře a svědomitě usoudili.

19. Prodávání vína:

Kdo by víno koupil, my také oznamujem: Kdyby kdo víno pod horou koupil, tak má ten kdo takové prodal, před dvouma sousedy do horného pro svědectví hamovat, neb stycírovat nechat a oznámit tak, aby pánu na jeho desátku nic nescházelo a takový ham má štempleván býti.

20. Desátek vína:

Byla doba, kdy vinaři velmi těžce nesli, že museli ze své úrody vrchnosti odvádět desátek, to je – každé desáté vědro vína odevzdávat do panských sklepů. Za odvoz desátku obdrželi poddaní 2 groše, jako přepravné, ale za víno se neplatilo, to byla povinnost vůči vrchnosti, která s vínem hospodařila. Vrchnost vínem platila své zřízence i služebnictvo. Víno ale poskytovala i farám pro bohoslužebné účely. Z toho je zřejmé, že víno bylo nejen společenským nápojem, ale i vysoce hodnotným platidlem v naturální formě.

A tak se stávalo, že vinaři si dělali ve sklepích - lochy – skryše, kde si víno před desátníkem ukrývali. Ale i na toto, měla šlechta své zákony:

Kdo by víno před desátkem ukryl, také toto

oznamujem: Že desátník má toto právo, na kom by to shledáno bylo, že to víno desátníkovi, neb pánu gruntovnímu připadne a jemu toliko desátý vědro dáno býti má. A jako s jiným zlodějem pokračovati se má.

21. O bergrechtu dáni – taky hora to za právo má:

Jest-li že by kterého roku víno se skazilo, neb neurodilo, a že by nikdo neměl z čeho bergrecht dáti a v hoře nenalezl koupiti, tak pán jeho na jiný rok má jemu beze vší škody čekati

22. O braní vína – taky toto hora právo má:

Když by se již víno bráti, neb sbíratí mělo, který by sused šel ze svého vinohrada, mimo suseda vinohrada a jemu, stojí na jeho mezi, neb rúně bráče - (lidé kteří sbírají hrozny) vzal, ten již bergmistru z každého bráče 5 groší pokuty propadl. Pak-li by stál na své rúně a volal na bráče, nic nepropadne..

23. O pasení dobytka – také toto hora za právo má:

Že nejenom v čas letní, ale i po vinobraní tehdy bergmistr s radou horných konšelů, má dáti oznámiti, aby žádného dobytka, krav, koní, svíní, ovec do vinohradů nepouštěli a či by koliv dobytek postižen byl, ten propadl z každé hlavy dobytka 4 groše a od každého drobného dobytka 1 groš, pak komu by se škoda stala, tu napravití a nahraditi má. Co se i meze a sádky v tom vrozumívají.

24. O oslězu, jest také zapověděno:

Aby žádný neoslézoval, než ve svém vinohradě, lečby v celej hoře sebrano bylo. A kdo by v tom dopaden byl, ten bergmistru pokutů 5 groší propadl.

25. O honbě a myslivosti a raubšictví, také toto jest zapověděno:

Všelijaké honby a myslivosti přes celý rok nemá ve vinohradech býti; a kdoby s koněm popaden byl, stratí koně a k tomu propadne 5 funtů. Pakli by s mocí vjel, neb byl-li by jízdný

proti moci, buď nám v tom jeho Milost pán markhrabě ku pomoci; jakož propsané jest, k Jeho Milosti, o to utéci se mají, ten k pánu gruntovnímu.

26. Réví cizího nebrati – také hora za právo má.

Kdoby pňoví, nebo réví z cizího koliv vinohradu domů a bez vůle hospodáře vinohrada sobě domů nosil, ten propadl 5.gr. bergmistru.

27. Vína v hroznech neprodávati – také hora za právo má.

Když víno zralé a že by někdo ze svého vinohrada před vinobraním, víno pomalu v hroznách, aneb jináče prodávati chtěl, toho nemá žádný činit bez dovození pána gruntovního, komuž ty vinohrady přináležejí. A jestli by to bez vůle pána a horného učinil, ten propadne to víno, co na tom vinohradě má a hornému 10 groší pokuty.

28. Stezky nenáležitě, také jsou zapověděny.

Hora za právo má, že všechny nespravedlivé stezky mezi vinohrady jsou zapověděny a kdožby v tom dopaden byl, bergmistru 10 groší propadl A chtěl-li by toho horný zanebat a byl by přesvědčen jedním konšelem horenským, ten propadl pánu svému 5 funtů tolikrát, kolikrát by se toho dopustil.

29. Vína z cizích hor nešenkovati a nevoziti – psáno jest, že hora za právo má dokavadž dostatečný víno v obci jest.

30. Psi mají vázány býti, když hrozny zaměkají, také ohlašujem: V kteým vinohradu postížen bude a hotař jej postihne, ten kterého pes jest, má hornýmu 10 groší a tomu, komu ten pes škodu udělá, s ním se porovnat povinen jest.

Horenské právo v Mutěnicích.

U nás v Mutěnicích platilo dolnorakouské „Horenské právo“ – tak zvané „Falkenštejnské“. Pocházelo z rakouského městečka u moravských hranic..

*Horňáčkův dům - pod Búdama.
Jedna z posledních doškovic v Mutěnicích.
Fotografie - rod. Ištvánková č. 500*

Odtud pocházel pan Závěš z Falkeštejna, poradce českého krále Václava II. V letech 1283 – 1305. Sem se odvolávali staří moravští vinaři v těžkých sporech a při porušení vinařského práva.. Falkenštejnské horenské právo bylo přísné, avšak byzantské právo, které platilo v Panonii, na území dnešního Maďarska, bylo kruté, o tom svědčí přísaha při zahájení a otevření hory, která se v současné době u nás, při scéně – Zarážání hory - provádí formou slavnostního zahájení historických zvyklostí, spíše formou žertovni, pro zasmání.

... „Ale pozor! Falkenštejnské právo bylo vydáno jen na postižení zlodějů a nepoctivých vinařů, nebo nádeníků. Proto si vrchnost své majetky v minulosti hlídala velmi přísně“.

Nejdůležitější období práce vinaře, je doba vinabraní. Vinaři se celý rok těšili, až dá horný znamení a ohlásí, že nadešel čas, kdy hrozny dozrály a každý vinař může svobodně vkročit do svého vinohradu – sklídit úrodu, ustanovil den vinobraní. Rychtář s konšely

KE SVÝM KOŘENŮM

(Hleďte své předky pro rodokmen)

V poslední době se pro mnohé stává koničkem rodopis. Vytvoření „rodokmenu“ pro sebe, své blízké, přítomné i budoucí.

I vnučka dostala úkol, přinést do vyučování třeba i krátký svůj „rodokmen“. Měla štěstí, že jeden z jejich dědečků se genealogií svého rodu zabývá už dlouhou dobu.

Kde jsou ty časy, kdy bylo třeba navštěvovat matriky dřívějších národních výborů tam na Boskovicku (matriky „po meči“) a na Hané (tam zase ty „po přeslici“). A to jste došli na předky jen po rok 1900, tzv. „živé“ matriky. Matriky „neživé“, a to všech tří druhů, tedy matriky narozených (do roku 1800 „pokřtěných“), oddaných i matriky zemřelých (dříve „pohřbených“), ty dřívější až do počátku třicátých let 17. století, kdy už tedy konečně i u nás byly přísně zavedeny zápisy do matrik, ty se od roku 1950 nacházejí ve státních, oblastních či zemských archívech dodnes. Pro náš kraj je to Moravský zemský archiv v Brně (MZA) na Žerotínově náměstí.

Dnes se stává velkým pomocníkem genealogie domácí počítač. Vyhleďte si na internetu projekt ACTA PUBLICA (je spolufinancovaný z prostředků evropských fondů pro regionální rozvoj) a tu nacházíte dle potřebných matrik ve skupinách rozmezí let a zadané obce vaše předky. To třeba už od třetí či čtvrté generace možná až po sedmou i další, když se vám zadaří. Webové stránky jsou www.actapublica.eu, eventuálně www.actapublica.cz. Je třeba, pochopitelně, registrace s vlastním tajným heslem. Doposud vše zdarma. Není to tedy tak zcela jednoduché, za tu krátkou dobu je už uživatelů na 20 tisíc, občas tedy „snímky“ (stránky matrik – paginace) „padají“, musí se „nájezd“ na ně mnohdy opakovat. Také ruční prepis snímku, protože ještě nefunguje jeho skenování, přece jen trvá podle délky matričního zápisu a někdy je právě zájemců o tu stejnou stránku v dané době zrovna více. To všechno je ale daleko lepší, pohodlnější, levnější a nakonec rychlejší než cestování za matrikami.

Za ty roky věnované tomuto hobby člověk přijde k jakýmsi poznatkům, zkušenostem a z toho jistým radám:

Začít co nejdříve, když si nechceme nechat „vyrobít“ vlastní rodokmen drazé placenými rodopisci, kteří se tvorbou zaměstnávají. Štěstím je, když už můžete z vašeho rodu na někoho navázat, dobré, máme-li někoho v rodině či přibuzenstvu, s nímž můžeme spolupracovat a vyměňovat si své objevy a poznatky.

– otevřeli horu. Ani vrchnosti nepříslušelo právo na tomto rozhodnutí, něčeho měnit.

Bůdy v Mutěnicích - byly postaveny z nepálených cihel, pokryté doškovou střechou.(V publikaci Vinařská obec Mutěnice, je fotografie těchto doškových Bůd). Poněvadž byly Bůdy daleko od vesnice, majitelé vinohradů k jejich ochraně, určili několik hotařů, kteří si postavili domky z kotovic a došků mezi sklepy, do nichž se časem nastěhovali i s rodinou – (byli občany placeni). Naše starší generace, ještě některá obydlí pamatuje. (Dokládám i fotografií).

Tak tedy zní „Horenské právo vinohradnické“. V každé obci mají různé úchytky, tu přísnější, tu mírnější. Přes veškeru přísnost, ale děly se s vínem všelijaké neplechy..

Listina byla vydána 27.10.1738 v Hodoníně- pan Karel hrabě Harras.

Horenské právo bylo kruté a přísné, venkovský lid se bál šlechtu, která měla neomezenou moc nad prostým venkovským poddaným lidem, i nad jejich životem!

Záznamy jsou psány – „staročeštinou“.

*Zaznamenal
Ladislav Prčík*

Začít sbírat alespoň opisy (dnes možnost xeroxů) výpisů rodných, oddacích, úmrtních listů, výpisů matrik, řádně popsaných a odatovaných fotografií rodinných příslušníků, příbuzenstva, atd. Ale nejen to. Také si zapisovat náslechy, provádět „výlechy“ než se nám někdo vytratí, odejde a my se toho nedovíme tolik, a to nám jednou může chybět. To vše nám tvoří tzv. rodopisný fond. Dnes, v příhodném období, nastartujeme i jakousi rodopisnou turistiku. Navštívit obce, hřbitovy, místa spojená s našimi předky. Vše fotografovat a doma uspořádat, zaznamenávat, sestavovat soupisy a kartotéky jednotlivých osob. Bez očíslování, identifikace (stanovení identifikátorů) pro geometrickou řadou narůstající počet předků to opravdu nepůjde. Je mnoho doporučených číselných řad. Většina, dokonce pojmenovaná svými autory, začíná u rodopisce číslem jedna, (říká se mu PROBANT, někdy staročesky STŘEN), u jeho otce 2, matky 3 atd.

Mám svůj systém: očíslyte sebe číslem NULA. Otce 1 (jednička je číslo liché), matku č. 2 (dvojka je číslo sudé), otce otce (tedy dědu ze strany otce) č. 3, matku otce (babičku z otcovy strany) č. 4, otce matky č. 5, matku matky č. 6 atd. Vždy budou muži čísla lichého, ženy čísla sudého. A navíc: muž následující generace bude mít číslo vždy dvojnásobku čísla muže generace předcházející plus 1. Žena následující generace bude mít číslo, které je dvojnásobkem čísla ženy předcházející generace plus 2. Pochopitelně, pokud je střenem (rodopiscem) žena, bude mít ve vinku nulu stejně, jako když je střenem muž.

Dále- mnoho autorů knih, publikací a příruček zabývajících se tematikou genealogie tvrdí, že sestavování ROZRODU (od střena-rodopisce-do budoucnosti), tedy popis potomků je složitější. Nikoliv. Hned dnes či zítra začněte „podchycovat“ a kartotékovat děti, vnoučata atd. a příště každého narozeného v rodině a blízkém příbuzenstvu. Zajistíme si opis rodných listů, atd. Ještě k VÝVODU: matrikově

začneme odzadu: úmrtí (pokud je), sňatek (dtto) a teprve hledejte narození. Generace trvá 25-30 let. Málo kdy více. Podobně od nejbližší doby, postupujeme teprve dozadu, stále si kontrolujeme, popřípadě porovnávejme. I tak se budeme v zápisných údajích dost opravovat. Budeme se také divit, kolik chyb, hlavně v datech a počtech let, nadělali zapisovatelé matrik.

V matrikách docela brzy narazíme na zápisy v latině, němčině, setkáme se s kurentem, švabachem. Čeština pak je nepřetržitá až po polovinu 19. století.

Ale vraťme se znovu k počítači.

Jsou systémy, které nám nabízejí kromě obrazového znázornění rodokmenu i další poznání historie svého rodu. Doporučuji perfektní izraelský software v češtině, který je ve svém základním stupni rovněž gratis, je to My HERITAGE.com. Ten slouží k vytvoření vlastního rodinného webu. Webové stránky: vaše příjmení, jméno, Web Site.

Zde, kromě přehledného rozvíjejícího se rodokmenu (tak, jak tam zanašete další a další předky či potomky), můžete uvádět rodinné fotografie, ale také v grafech a procentech (z počtu „zavěšovaných“ osob) si můžete najít přehled rodinné statistiky: rozbor pohlaví, žijících i zemřelých, vzájemné vztahy: manželé, svobodní i rozvedení, rozbor věku, narození, svateb, dětí, „vynesou“ vám obvyklá jména v rodě, obvyklá příjmení, jak u žen, tak u mužů, místa pobytu i s označením v mapě. U věku vám rozebere věkové složení, průměrnou délku života, „vyhodí“ jména žijících nejdelší a nejkratší dobu a další a další. To všechno byste museli pracně vypočítávat, pokud by vás to zajímalo.

Rodopis se dal, dá a bude moci dělat i bez osobního počítače, internetu. To je jisté. Ale že bych našel bez internetu jednoho ze svých dědečků, tak to by byla opravdu náhoda. O tom snad až příště.

Ing. Jaroslav Mihola

KULTURA

Vzpomínka na spisovatele Arnošta Lustiga

Dne 26. 2. 2011 v rozhlase i v televizi proběhla smutná zpráva, že v ranních hodinách zemřel svědek holokaustu a II. světové války – spisovatel Arnošt Lustig, ve věku 84 let.

Narodil se 21. 12. 1926 v rodině pražského maloobchodníka. Za okupace Německem musel kvůli svému židovskému původu opustit měšťanskou školu. Vyučil se krejčím a v listopadu 1942 byl poslán v necelých šestnácti letech do židovského tábora Terezín a následně poznal i další „tábory smrti“ Osvětim i Buchenwald.

Během holokaustu přišel o velkou část své rodiny. Otec šel z rampy rovnou do plynu. On sám nakonec v dubnu 1945 jako zázrakem uprchl z transportu smrti do Hamburku a dokonce války se ukrýval v Praze.

Po válce začal studovat novinářinu. Pracoval pak jako reportér Československého rozhlasu a dostal se do Izraele. Tam se oženil se židovskou dívkou Věrou Weislizerovou.

Arnošt měl i americký pas a žil dlouhou dobu v Americe a nikdy se netajil tím, že miluje Česko, zvláště Prahu.

Jako spisovatel napsal mnoho knih: Holokaust, Osudy židů za války a okupace, Krásné zelené oči, Noc a naděje, Démanty noci, Dita Saxová, Modlitba pro Kateřinu Horowitzovou (ta byla dokonce i zfilmována), Hořká vůně mandlí... Tyto knihy, v nichž zachycuje drastickou životní zkušenost Židů za druhé světové války, mu získaly světovou proslulost. Jeho díla byla oceněna i v Americe. Arnošt Lustig dokázal umělecky velmi přesvědčivě a nejlépe v české literatuře ztvárnit téma holokaustu.

Ve svých vzpomínkách píše: V Buchenwaldu třikrát mi hrozila smrt zastřelením, mnohokrát jsem mohl jít do plynu. Nejhorší tam byla bezmocnost lidského života. Já jsem přežil, protože místo mě zabili někoho jiného. Ani nevím, kdo to byl, při selekci vždycky vybrali někoho vedle mě, vzpomíná Lustig.

V roce 2003 seznámili spisovatele Arnošta Lustiga další dva spisovatelé František Cinger a Arnošt Tabášek s mutěnickým rodákem Vladislavem Jaroškem. Tito tři spisovatelé navázali s p. Jaroškem velké přátelství a napsali knihu Božská slivovice. Kniha je doplněna mnoha barevnými fotografiemi od profesionálního fotografa Alana Pajera z Prahy.

V této knize píše mistrně a poeticky o Mutěnicích, srdci vinařského kraje, o našich Búdách, vinohradech, o království přírody, o myslivosti, o koních pro TG Masaryka, o lovu, a dalších tématech, která se váží k životu v Mutěnicích.

Mnohokrát Arnošt Lustig navštívil Mutěnice, zde jsem se i já osobně s nimi se všemi osobně setkal a některými záznamy jsem i já přispěl k této publikaci.

Arnošt Lustig pět let bojoval s rakovinou a dne 22. 2. 2011 jí ve věku 84 let podlehl. Arnošt měl pozitivní energii vlastního typu a vyzářoval ji navenek.

Rozloučit se s ním přišlo mnoho přátel na Nový židovský hřbitov na Olšanech. Pohřbu se zúčastnilo ale i mnoho významných politických osobností: ministr kultury Jiří Besser, místopředseda vlády Přemysl Sobotka, věnci a kyticemi mu vzdali hold mimo jiné: Václav Havel, Václav Klaus, Miroslava Němcová, Karel Schwarzenberg a předseda vlády Petr Nečas řekl, že jeho odchod je velkou ztrátou pro českou kulturu. Smutečného rozloučení se zesnulým v Praze se samozřejmě zúčastnil i jeho přítel Vladislav Jarošek.

Spisovatelova vitalita a osobní energie z jeho nitra přímo vyzářovala, byl to výjimečný člověk, jeho ryzí povaha zůstane navždy v myslích těch, kteří se s ním mohli setkat.

Čest jeho památce!

Ladislav Prčík

Ve dnech 3. – 5.6.2011 se ve Tvrdonicích konal 58. ročník festivalu „Podluží v písni a tanci“ a tentokrát zde měla své zástupce i naše obec. V soutěži mužských duet zde vystoupil Patrik Mráz se svým otcem Milanem, který se po 24 letech vrátil na „místo činu“. V roce 1987 zde totiž soutěžil o titul Stárka Podluží a v pěveckých soutěžích tehdy

obsadil 1. místo v kategorii sóla muži.

Naši zpěváci v kategorii duet v konkurenci dalších 4 párů s převahou zvítězili. Jejich výkon byl oceněn také uměleckou cenou poroty za nejlepší pěvecký výkon a předsedkyně odborné poroty paní Magdaléna Můčková ocenila také přínos Mutěnic, jako hraniční obce regionu,

pro rozvoj lidového zpívání na Podluží.

Patrik zde také sbíral spolu s Bárou Holešínskou zkušenosti v soutěži o Stárka Podluží. V této soutěži musí tanečníci předvést své umění v tancích hošije, vrtěná a verbuňk. Po několika předešlých „chudých“ letech, kdy se do soutěže o Stárka Podluží přihlásili pouze 4 tanečníci, se letos zúčastnil rekordní počet tanečníků. V soutěži o titul Stárka Podluží bylo letos 12 a ve verbuňku dokonce 19 soutěžících. V tak velké a silné konkurenci se naši zástupci rozhodně neztratili a Bára s Patrikem přivezli krásné 3. místo za zpěv a tanec při vrtěné.

Svůj podíl na tom mělo určitě i velmi početné a hlasitě zastoupení Mutěňáků v hledišti, kteří tam vydrželi i přes tradičně nepříznivé „tvrdonské“ počasí, za což jim patří poděkování.

ŽOFKA UŽ JE BATOLE

Stejně, jako se miminko v průběhu prvního roku života začíná batolit a stavět na vlastní nohy, také Rodinné centrum ŽOFKA Mutěnice se v průběhu svého prvního roku existence postavilo na nohy a udělalo první krůčky směrem k dětem a rodičům z Mutěnic, aby jim nabídlo možnost vzájemného setkávání. Těm z vás, kteří jste se s Žofkou

dosud nesetkali osobně, se sluší činnost rodinného centra krátce představit.

Rodinné centrum Žofka je občanské sdružení, které vzniklo na jaře minulého roku za účelem vytvoření veřejného prostoru pro vzájemné setkávání rodin s malými dětmi. Tento hlavní záměr se Centru daří naplňovat od prosince 2010, kdy Žofka v jedné z volných

tríd ZŠ zahájila pravidelnou činnost a nabídla rodičům na rodičovské dovolené tyto programy: Herní odpoledne pro nejmenší děti do dvou let a lektorkou vedené Tvořivé odpoledne s programem pro děti od dvou let do čtyř let. Jarní novinkou v nabídce Žofky je pak také Cvičení pro nejmenší, které taktéž vede zkušená lektorka.

Dalším z cílů Žofky je organizace zábavných a vzdělávacích akcí pro rodiny s dětmi, ale např. i jarní a podzimní burzy, kde mohou rodiče prodat a nakoupit dětské oblečení.

Na závěr tohoto seznámení je potřeba zdůraznit, že základní hnací silou Žofky je iniciativa členů sdružení a jeho příznivců, a také finanční a materiální podpora sponzorů a dárců, za kterou je velmi vděčná a věří, že okruh podporovatelů Centra se bude dále rozrůstat.

Rodiny, které Centrum nebo jeho akce zatím nenavštívily, Žofka srdečně zve a doufá, že se jim u ní bude líbit. Všem stávajícím návštěvníkům děkuje za přízeň a těší se na další společné zážitky!

Více informací můžete získat na centrumzofka@seznam.cz.

Za Rodinné centrum Žofka Marie Ilčíková, Blanka Přidalová, Hana Lenertová

OBORA SE PROMĚNILA V POHÁDKOVÝ LES

V neděli 22. května se mutěnická Obora stala rejdíštěm pohádkových bytostí. Rodinné centrum ŽOFKA ve spolupráci s MO KDU-ČSL Mutěnice tam totiž pro děti a jejich rodiče uspořádalo Pohádkový les.

Nepříznivá předpověď počasí tohoto náhradního termínu se naštěstí (na rozdíl od původně plánovaného vikendu) nevyplnila, a tak

se v areálu hájenky sešlo přes 312 dětí i dospělých. Les poskytoval v parném dni příjemný chládek a za doprovodu místních komárů to od stanoviště ke stanovišti rychle utíkalo.

Spanilé princezny i udatný princ, čarodějnice, víla, divoký loupežník, indiáni, vodníci, opičky Žofka, Kocour v botách, ba i Bořek stavitel – ti všichni provázeli rodiny z Mutěnic i okolí při procházce tímto lesem plným kouzel a pohádek. Cestou děti plnily nejrůznější úkoly. Chytaly rybky, navlékaly korálky, probíhaly opičí dráhu nebo zatloukaly hřebíky.

Po dokončení pohádkového okruhu na děti v cíli čekala nejen perníková medaile a možnost občerstvení, ale i další disciplíny jako krmení lva nebo střelba prakem či lukem. Všem, kteří se podíleli na přípravě tohoto populárního pohádkového odpoledne, patří velký dík!

MUTĚŇÁCI V MUTĚNICÍCH 2

Když jsme vloni byli na návštěvě našich partnerských Mutěnic u Strakoníc, slíbili jsme tamním Mutěňákům, že je také my pozveme. A tak se taky stalo. Vybrali jsme termín, kdy bude možnost předvést jim nejen naši obec, ale i náš folklor.

V pátek 17.6.2011 po 17. hodině přijel do našich Mutěnic plný autobus „tych druhých“ Mutěňáků v čele s vedením obce, paní starostkou Janou Uhríkovou a místostarostou Romanem Šípem. Po příjezdu je přivítal náš místostarosta Petr Bíza a také Jožka Konečný, který jim hned zavdal do pohárků se znakem našich Mutěnic, které dostali po příjezdu. Pan Bíza je poté provedl obcí. Navštívili základní školu, která se jim velice líbila, a také se zašli podívat na náš kostel a samozřejmě farní sklep. Ten prý považují za učiněný zázrak. To už se ale na hájence v Oboře, kde jsme připravili pro naše přátele malé posezení, začínala vybalovat kapela Modrá pečeť z Dolních Bojanovic a na grilu začal Roška Konečný pomalu přichystávat výborné bifteky.

To, že jsou Mutěňáci veselá kopa jsme věděli už z naší návštěvy u nich, a tak jsme společně prožili velice příjemný a veselý večer. Dokonce jsme je naučili zpívat písničku „Mutěňák je pašák, poctivá krév, miluje vínečko, ženy aj zpěv...“ a zaspívali jsme si ji společně snad desetkrát.

Kapela vyhrávala přímo suprově, Dohnálkovi se vzorně starali o obsluhu našich hostů, a tak se na ubytovnu většina z nich vracela až za ranního kuropení.

V sobotu dopoledne jsme pro ně přichystali návštěvu „Vinařských“ k panu Jaroškovi a po obědě odjeli na Velkomoravské hradiště do Mikulčic na domluvenou exkurzi. Po návratu a večeři se všichni odebrali do Restaurace Pod Búdama, kde probíhalo setkání sborů

„Zpívání Pod Búdama“. V průběhu programu sice začalo pořádně pršet, ale to nikomu nezabránilo v bezvadné zábavě. Po skončení oficiálního programu jsme společně vyrazili na toulky po búdách...a zase až do rána....

Po krátkém prospání přišli Mutěňáci na slavnostní mši sv. ke kapli Nejsvětější Trojice a po obědě a návštěvě radnice jsme vyrazili společně s krojovanými dětmi hodovým průvodem do areálu Restaurace Pod Búdama na 1. ročník dětských krojovaných hodů, které perfektně připravila mutěnská chasa.

Naši přátelé si naplánovali odjezd na 18. hodinu, ale protože jsme je vzali ještě do sklepů „na pohárek“, museli ho o hodinu odložit, a tak po rozloučení a slibu dalších návštěv vyrazili na cestu z Mutěnic do Mutěnic.

Chtěl bych tímto způsobem za organizátory návštěvy poděkovat všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podíleli na zajištění hladkého průběhu návštěvy našich kamarádů z jižních Čech u nás. Doufám, že se z tohoto setkání zrodí opravdu dlouhodobá tradice, a že se budeme s „Jihočechama“ nadále vídat. A už teď se na to těšíme.

*Za všechny zúčastněné
Milan Mráz*

Zpívání Pod Búdama

Letošní, už 8. ročník, setkání sborů pod názvem Zpívání pod Búdama byl ve znamení 10. výročí založení našeho sboru.

V sobotu ráno jsme společně s chasou připravili prostor v areálu Restaurace Pod Búdama, roznesli lavičky a stoly a modlili se za počasí, protože letos se po obloze proháněl mrak za mrakem.

Po 17. hodině už měl pan Luděk Ptáček připravenou aparaturu a začaly se sjíždět pozvané sbory: muži i ženy z Dolních Dunajovic, mužský sbor z Kyjova a mužáci z Moravské Nové Vsi.

Po krátkém zahájení se jako první předvedl domácí sbor Mužáci z Mutěnic, se kterým si zaspívala také Romana Kotásková. Ta potom ještě sólově zaspívala píseň „Kdybych byla tak, jak nejsou bohatá“. Příjemná byla potom návštěva mutěnské chasy, která se uvedla s verbuňkem a vrtěnou. Potom už se na „placi“ začal střídát jeden sbor za druhým. Ale jenom do té doby, kdy už to mraky nevydržely a začaly pořádně plakat. Poprvé za těch 8 roků, co zpívání pořádáme, nás pozlobil déšť. Ale „nejsem z cukru“, a tak jsme se všichni namačkali na terasu hospody a pokračovali, tentokrát už ale bez ozvučení, dál ve zpěvu. Bylo docela překvapení, když se najednou mezi krojovanými sbory na terase protlačila „partyja“ tetiček v šatovkách s „molykama a srpama“. To nám naše drahé polovičky přišly zaspívat písničku, kterou pro nás složily k 10. výročí založení sboru. Jejich vstup byl velice povedený a děvčata sklídila obrovský aplaus. Potom, ještě před závěrečným vstupem domácích mužá-

ků, zaspívali duet Milan a Patrik Mrázovi a program setkání sborů byl vyčerpaný. V průběhu celého programu i po něm perfektně vyhrávala cimbálová muzika Slovácko ml. z Mikulčic s primášem Petrem Maradou. Skončili jsme až něco po půlnoci.

Opět patří veliký dík paní Balusové za vynikající sponzorské koláčky pro pozvané sbory, a také všem, kteří i přes nepřízeň počasí nás poctili svojí návštěvou a vydrželi až do samého konce akce i v tak stísněných podmínkách, jaké na terase byly.

Ještě jednou všem upřímný dík.

*Za Mužáky z Mutěnic
Milan Mráz*

DĚTSKÉ HODY

Jako každý rok nás během loňských hodů mrzelo, když jsme v průvodu zahlédli jen hrstku dětí, které se rozhodly cestu pro stárky v chladném počasí vydržet. Byli jsme si jisti, že za příznivějšího počasí, by se zúčastnilo daleko více malých šohajů a děvčic, a tak vznikl nápad uspořádat dětské hody.

Na takových dětských hodech samozřejmě nesmí chybět stárky a stárky. Těmi byli zvoleni Jarda Knedlík s Terezkou Krpálkovou a Kuba Hodes s Adélkou Froňkovou. Po průvodu od OÚ byl pro děti i dospělé připraven program v areálu restaurace Pod Búdama, kde na ně čekaly hry, tombola, vystoupení našich nejmenších žáčků Mateřské školy, folklorního souboru Dubinka z Rohatce, a také soutěž o krále verbířů. Tím se stal František Bravenec, za ním se umístil Kuba Hodes a třetí místo získal Jarda Knedlík.

I když se tato akce konala v Mutěnicích poprvé a s ní samozřejmě souvisela spousta starostí, pevně věříme, že se ujme a následující stárky ji budou v dalších letech pořádat alespoň s takovou chutí a snahou jako my.

Stárky a stárky

LETNÍ FILMOVÝ FESTIVAL V MUTĚNICÍCH 2011

Místo konání: fotbalový areál „Pod Búdama“
Pořadatel: FK Mutěnice
Provozovatel: Kinematograf Pavla Čadíka
Termín: 4. – 10. 7. 2011

PONDĚLÍ 4. 7. Czech Made Man
ÚTERÝ 5. 7. Piráti z Karibiku 3: Na konci světa
STŘEDA 6. 7. Thor
ČTVRTEK 7. 7. Rychle a zběsile 5
PÁTEK 8. 7. Medvídek Pú
SOBOTA 9. 7. Rio
NEDĚLE 10. 7. Králova řeč

VŠICHNI JSTE SRDEČNĚ ZVÁNI!

Případné dotazy rádi zodpovíme na tel.: 607 149 672.

POZVÁNKA NA MUTĚNICKÉ VINAŘSKÉ DNY

Tradiční slavnost vína se uskuteční první víkend v září v areálu Pod Búdama.

pátek 2.9.2011 ve 20.00

divadelní představení ochotníků z Hýsel
PRAŽÁCI NA VINAŘSKÉ STEZCE

v 15,00 průvod účinkujících od radnice Pod Budy
scénka **Zarážání hory**

sobota 3.9.2011
od 15,30 program:

Dále se představí:

Mužské sbory

Taneční soubory Dolinka a Dolina z Ratiškovice

Ženský sbor Drmolice z Polešovic

Prácheňský soubor písní a tanců ze Strakonice s dudáckou muzikou

Cimbálová muzika Slovácko ml. z Mikulčic

Lidový vypravěč Jožka Černý z Hodonína a další hosté

Po ukončení oficiálního programu beseda u cimbálu s dražbou obřího hroznu a archivních vín

Presentace vín sdružení Budy Mutěnice

Výstava hroznů Vinařského spolku Mutěnice

Obec Mutěnice, Kulturní komise při OÚ Mutěnice a Mužáci z Mutěnic

Na akci srdečně zvou:

COŽ TAKHLE DÁT SI... TROCHU ETIKETY?

Chování u stolu a stolování

Připomeňme si některá základní pravidla, která by mělo znát i každé malé dítě.

Ke stolu je třeba, aby člověk přišel čistý a upravený. Usedá se bez hluku, ne těsně ke kraji stolu. Po celou dobu jídla jsou ruce nad stolem nebo lehce položeny na okraji - ovšem bez loktů. Paže jsou při těle, při jídle se používá pouze dolní částí horních končetin. Hlava je volně skloněna, sousta se donášejí k ústům, nikoli naopak. Lžice se drží palcem nahoru a polévka se nabírá směrem k sobě. Lžice se nevkládá celá do úst, nýbrž jen její užší část. Větší sousta se v polévce krájejí lžící, nikdy ne nožem. Chléb k polévce má být umístěn na malém talířku vlevo od talíře, sousta se levou rukou odlamují a vkládají přímo do úst. Lžice se po dojedení ukládá do talíře rukojetí vpravo. Nůž a vidličku držíme za horní část rukojeti s koncem opřeným v dlani mezi prostředníkem a palcem, hřbetem vzhůru, šikmo k talíři. Nůž se nemá vzdalovat od talíře, vidlička se zvedá k ústům hřbetem nahoru, pokud jí nenabíráme sypké potraviny (zeleninu, nudle). Nůž nepatří nejen do polévky, ale ani do úst. Důležité je umístění příboru při přerušení jídla a při dojedení (křížení; souběžně).

Mlaskání, srkání, hlasité cinkání příborem o talíř, mluvení s plnými ústy a jakákoliv hluchost jsou u stolu nepřipustné. Chceme-li se v průběhu jídla napít, je třeba otřít ústa ubrouskem.

Stolování

Při stolování se projevuje připravenost ke společenskému styku, sebeovládání, ovládání pravidel společenského chování, společenský takt, zdvořilost a slušnost snad nejvýrazněji. Ocitne-li se někdo ve společnosti lidí znalých všech těchto jemností, měl by na sebe co

nejméně upozorňovat a co nejvíce sledovat chování zkušenějších. Společenské chování je jako vše ostatní věcí cviku. Po mladém člověku nikdo nebude žádat, aby znal všechna pravidla, těžko je však někdy zvládne, bude-li ke všemu přistupovat po svém a originálně, aniž bude vnímat ponaučení, jaké mu skýtá chování ostatních. Chce-li být někdo skutečně originální, pak musí velmi dobře znát pravidla, která chce porušovat. Jinak se nejedná o originalitu, ale o pouhou neznalost neboli ignoranci.

Zvládneme-li základní pravidla, pak si můžeme dopřát ze stolování stejnou radost, jakou měl klasik umění gastronomie Brillat-Savarin. Považuje stolování za jeden z nejdokonalějších požitků, jakých si člověk může dopřát, a jaké jsou v celé živočišné říši dány jen jemu.

„Požitek ze stolování nezná žádné extáze, nadšení či unášení se. Tento nedostatek intenzity však plně nahrazuje jeho trvanlivost. Kromě toho má zvláštní výsadu, že nás připraví na ostatní druhy požitků a dokonce nás dokáže utěšit po jejich ztrátě.“

Brillat-Savarin stanoví několik zásad stolování, o nichž je přesvědčen, že přetrvají staletí. Posuďte sami:

„Počet pozvaných by neměl přesáhnout dvanáct. aby se všichni mohli zapojit do rozhovoru. Jídelna by měla být luxusně osvětlená, teplota v místnosti příjemná, příbor zářivě vyčištěný. Pozvání necht' mají různá povolání, ale podobné záliby a měli by se natolik znát, aby se vyhnuli nepříjemným seznamovacím formalitám. Muži mají být duchaplní a ženy půvabné, ale ne příliš koketní. Jídel má být mnoho, mají být vybrána pečlivě, vína mají být prvotřídní. Při jídle se postupuje od těžších jídel k lehčím, vína se pijí nejdřív lehká a později opojná.“

Při jídle necht' nikdo nepospíchá - večeře je poslední činností dne. Káva má být horká a na výběr likérů dohlíží hostitel. Salón má být natolik prostorný, aby v něm bylo místo na společenské hry i na siestové rozhovory. Hosté mají být přitahováni společenskou zábavou a v průběhu večírku se těšit, že je čeká něco příjemného. Čaj nemá být příliš silný, punč má být starostlivě připravený a pečínku má připravovat znalec, který ji nezapomene potírat bylinkovým máslem. Hosté se nemají rozcházet před jedenáctou, ale o půlnoci mají být již doma.

Zúčastní-li se někdo večeře, splňující všechny tyto podmínky, pak se může pochlubit, že mu prokázali přímo božskou poctu.“

Pochopitelně možná někdy zatoužíte zpestřit si svůj společenský život takovým večírkem a pak vám přijdou pravidla pana Savarina vhod.

Základní pravidla stolování by měl každý zvládat už od dětství v rodině. Rodina by měla alespoň o víkendů a ve dny sváteční věnovat stolování zvýšenou pozornost nejen z výchovných důvodů, ale i pro vlastní příjemný pocit, důležitý i z hlediska zdraví a duševní hygieny. Sváteční stůl by měl být vhodně prostřen, členové rodiny by k němu neměli přicházet v nedbalém nebo dokonce pracovním oblečení; u stolu by měl být klid, konverzace by se neměla týkat ožehavých témat o řešení rodinných problémů. Takový oběd nebo večeře zvyšuje pocit soudržnosti rodiny a podporuje pohodu, která je důležitou součástí odpočinku. Pro lidi, kteří se i ve svém soukromí dokáží chovat taktně a ohleduplně, kteří se při domácím stolování naučí ovládat základy tohoto umění (jež je ve svých vrcholných formách dosti komplikované), nemůže pak být problém, ocitnou-li se v situaci společensky složitější, než jakou dosud poznali.

Úprava stolu

Při běžném stolování se obvykle spokojíme s barevným ubrouskem a malými ubrousky, které

je snadnější vyměňovat. Pro slavnostnější stůl se doporučuje podložka, aby nádobí nezvonilo a neklouzalo nebo nepoškodilo povrch stolu. Na podložku se dává ubrus bílý nebo jemně pastelový, na něj pak vrchní ubrus ozdobný nebo ubrousky. Pestré ubrusy se používají pro stolování venku, k obědu a večeři je nejlepší ubrus bílý, ke svačině pastelový. Bufetový stůl se pokrývá bílým ubrouskem dosahujícím až k zemi, bílý ubrus se dává také na stůl přípravný.

Talíře připravíme podle potřeby - buď pouze mělký, nebo mělký a hluboký talíř. Ozdobný podkládací talíř není určen pro jídlo, ale vymezuje místo před hostem. Více než dva talíře najednou se na stůl nedávají. Vzdálenost talíře od okraje stolu je 2 - 3 cm. Polévku v šálku (například bujón) dáváme na podtalířek pokrytý malou dečkou. Vlevo od talíře patří misky na salát, vpravo na kompot. Máme-li třešně nebo švestky, je potřeba nezapomenout na podtalířek pro pecky. Příbory pokládáme podle dvou pravidel: na pravou stranu ty pro pravou ruku a naopak (například napravo může přijít i vidlička, která bude používána jako jediný příbor k určitému jídlu). Druhým pravidlem je posloupnost příborů podle pořadí jídel - nejbliže k talíři jsou příbory, s nimiž budeme jíst nejpozději. Stejně jako počet talířů nepřekročí dva, počet příborů je limitován číslem tří. Je-li jídel více, přidáme další příbory ve chvíli, kdy je jejich potřeba. Vidlička se pokládá zuby nahoru, lžice dnem na stůl. Nůž ostřím k talíři. Dezertové příbory se umísťují nad talířem, rukojetí na tu stranu, kterou rukou budeme jíst. Patří sem moučnicková lžička, moučnicková vidlička, dezertní nůž a vidlička, může být i kávová lžička. Papírový ubrousek složený do trojúhelníku se dává pod vidličku, plátěný, jednoduše přeložený ubrousek vlevo od vidličky. Stůl nezapomeňte ozdobit malou vázičkou a připravit na něj kořenky a slánku. Slánek může být víc tak, aby každý měl k jedné volný přístup. Zásadně nelze použít k solení při

stolování příborů nebo prstů: proto je nejlepší mističkové slánky vybavit malou speciální lžičkou.

Sklenice na nápoje se umísťují vpravo od talíře, směrem ke středu stolu; nejbližší k talíři je ta, která se použije jako první. Je-li sklenic více, mohou se uspořádat do trojúhelníku. Párátka nejsou povinná (uvádí se, že ve Francii se vůbec na stůl nedávají), ale chceme-li být pozorní, umístíme vpravo před talíř dvě párátka křížem, nebo nádobku s párátkem na stůl.

K dekoraci stolu patří kromě květin (ovšem nikoli příliš velkých nebo intenzivně vonících) například svícný se svíčkami (měly by být alespoň dvouramenné), nebo třeba o vánočních zelené větvičky. Pro každého stolovníka je důležitý prostor, aby se necítil stísněn. Doporučuje se 60 - 80 cm šířky, židle má být odsunut od stolu tak, aby se člověk mohl pohodlně postavit.

Při slavnostnějších příležitostech s větším počtem lidí u stolu je vhodné mít připravený stůl pokrytý bílým ubrusem. Sem se umísťují příbory a nádoby k výměně, studené pokrmy, kompoty, pečivo atd. Praktickou pomůckou je servírovací stolek.

Studený bufet je přikryt bílým ubrusem až k zemi a má být opatřen nejen dostatkem jídla, úměrným k počtu hostů, ale i dostatkem čistého nádobí a příborů (které mohou být zabaleny do papírových ubrousků), jakož i jednoduchou výzdobou. Studený bufet by měl být pěkně uspořádán a jídla na něm aranžována prakticky i hezky na pohled. Vzhled předkládaného jídla je vůbec důležitou součástí každého stolování. Má být lákavý, příslibující lahodnou chuť. Samozřejmě by mělo být i kvalitně upraveno, abychom nezklamali jen chutným zjevem, ale i chutností samotnou.

Zasedací pořádek

Pozveme-li hosty, měli bychom vědět, jak je u stolu usadit. Alespoň několik základních zásad musíme znát. Hostitelka a hostitel

sedí naproti sobě, buď u užších částí stolu, nebo uprostřed širších. Čestné místo je pro muže po pravé ruce hostitelky, pro ženu po pravé ruce hostitele (jímž může být v nepřítomnosti otcově i syn). Při usazování hostů u stolu se opět uplatňuje staré dobré pravidlo společenské přednosti: starší mají přednost před mladšími, ženy před muži, společensky významní před méně významnými. Usazování hostů u stolu je vůbec kousek značně náročný, protože hostitel musí dbát na mnoho dalších okolností. Střídavě by měli sedět dámy a páni. Vedle sebe by se neměli ocitnout lidé, kteří mají zcela odlišné zájmy a už vůbec ne lidé, o nichž je známo, že se neshodnou. Při obchodním jednání se nesmí zapomínat na jeho účel a je třeba umožnit těm, kdo spolu mají co k projednání, aby mohli být v kontaktu již během jídla. Zasedací pořádek musí být samozřejmě promyšlen předem, aby nedocházelo k trapným situacím. Nejjednodušším způsobem, jak hosty usadit na jejich určená místa, je uvést je ke stolu a nabídnout jim židli. Při početnější společnosti se dávají kartičky se jmény (případně s jídelním lístkem) nad talíř. Při velmi slavnostních příležitostech dostává pán plánek stolu s určením svého místa i se jménem dámy, kterou má ke stolu uvést. Kromě toho je zasedací pořádek vyvěšen. Určíme-li si společenskou důležitost jednotlivých hostů, vyřešíme všechny ostatní složitosti a rozhodneme pořadí, pak při vytváření zasedacího pořádku postupujeme podle tohoto schématu. Nejčestnější místo (v čele stolu proti dveřím) patří hostitelce, proti ní sedí hostitel. Po pravé ruce hostitelky usedá pán číslo jedna, po levé ruce pán číslo dvě. Po pravé ruce hostitele dáma číslo jedna, po levé ruce dáma číslo dvě. I další v pořadí jsou řazeni tímto křížovým způsobem. Ke stolu usedá nejdříve hostitelka. Páni čekají, až se usadí dámy. Při oficiálních příležitostech je povinností každého pána nejprve doprovodit „svou“ (přidělenou) dámu k jejímu místu u stolu.

Ať už obsluhuje u stolu kdokoli (při přátelských setkáních to bývá obvykle hostitelka, které případně někdo pomáhá), nedopustí, aby hosté (kteří by to také měli vědět) skládali prázdné zašpiněné talíře na sebe na stůl. Prázdné talíře se berou zprava, nové (čisté nebo plné) se podávají zleva. Když se hosté obsluhují sami, je jejich povinností nabídnout svému sousedovi. Mísu s jídelníkem si nikdy nenechávají u sebe, ale posunou ji dál - zkrátka projeví základní pozornost k ostatním.

Nápoje se podávají zprava a sklenice se nalévají na stole. V přátelské společnosti může hostitel nalévat mimo stůl tak, že uchopí sklenici, za hostem ji naplní a plnou postaví z pravé strany na stůl. Nalévat si mohou i hosté sami, přičemž páni obsluhují dámy. Minerálky se dávají na stůl v láhvích, víno buď v láhvích anebo v karafách či skleněných džbánkách.

Menu - pořadí jídel

Příklad velké tabule má bodů celkem 36. Nabízejí se dva druhy polévky, prakticky všechny druhy masa v různé úpravě (zvláštní kapitolu představuje pečené, obsahující kuřata, kachny, telecí, zajíce, srnčí, koroptve, bažanty, jazyky, šunky, kapouna a různé přílohy), nechybí několik druhů sladkých zákusků (od černého chlebového dortu přes věnečky

a jiné drobnůstky po oplatky a trubičky), zelenina, meloun a nejrůznější nápoje. Voda, pivo, červené a bílé víno musí být k dispozici na stole, později se podávají vzácnější vína, káva, rosolka, slivovice a pak opět pivo. Prvním bodem evropského menu je aperitiv, který povzbuzuje chuť k jídlu a jaksi „nabudí“ organismus k ochotnému přijímání potravy. Různé druhy vermutu, becherovka, sherry, vodka, jsou obvyklé varianty. Slivovice se nedoporučuje. Pro zásadní odpůrce alkoholických nápojů může tuto roli sehrát studený vývar nebo ovocná šťáva. Doma si můžeme dát též doušek piva. Hostům podáváme aperitiv před příchodem ke stolu. Buď před příchodem do jídelny, nebo v jídelně před usednutím. O aperitivu musí rozhodnout hostitel, v tomto případě hostům nedáváme na vybranou (kromě lidí, kteří žádají ovocnou šťávu).

Studený předkrm se podává před polévkou, teplý předkrm po polévce. V delším jídelníčku následuje po polévce (nebo po teplém předkrmu) ryba, po ní pak jeden nebo několik hlavních chodů. Ke sladkému moučníku si můžeme dát šampaňské. Úplnost správné tabule doplňují syry a ovoce. K závěrečné kávě podáváme digestiv (opět jako aperitiv pro dobré trávení), jímž je klasicky koňak, sladký likér nebo sladký vermut.

VÝSTAVA VÍN 2011

V sobotu 9. dubna uspořádal vinařský spolek opět tradiční výstavu vín v areálu Sklepy Jarošek.

Tato výstava bude pro nás pořadatele pokaždé spojována s nejistotou, jak po organizační stránce vůbec dopadne. Prvním důvodem je vždy nejistota počasí. Obzvláště ten loňský rok byl špatný pro většinu vinařů v podobě nepříznivého počasí a tlaku chorob

ve vinicích. Vinaři, kteří měli to štěstí a hrozny se jim podařilo před chorobami uchránit, měli následně v mnoha případech problémy s dalším zpracováním některých hroznů a výrobou konečného produktu. Dalším strachem byla po loňských zkušenostech účast na degustaci.

Naštěstí se ani jedna z obav nepotvrdila. Drtivá většina vinařů se s nepříznivým počasím

velmi dobře vypořádala, což dokazovala prezentovaná vína na výstavě. Samozřejmě, že množství 730 vzorků je o třetinu méně, než jsme si za poslední roky zvykli, ale s podobnými problémy se musely vyrovnat i ostatní výstavy v okolí.

Naopak v porovnání s minulým rokem přibýlo letos o třetinu více degustátorů. K degustaci se jich dostavila necelá stovka. Tak u všech

třidvaceti komisí hodnotili čtyři a někde dokonce pět vinařů.

Kvalitní víno, dobrá organizace a ideální prostory přispívají ke stále vzrůstajícímu zájmu milovníků vín nejen z Moravy, ale i z Čech a Slovenska.

Rád bych touto cestou poděkoval všem vinařům, že i z toho mála, co se jim podařilo v nepříznivém roce vyrobit, své víno na výstavu dodali a dokázali, že jsou mistři ve svém oboru, že byli schopni vyprodukovat kvalitní víno i přes potíže, které nám příroda připravila. Dík patří i všem ostatním, kteří nám byli nápomocni při organizaci výstavy, a tím přispěli k dobrému jménu naší vinařské obce.

Všem vinařům přeji příznivé počasí, šťastnou ruku při volbě postřiků a kvalitní hrozny, z nichž víno společně ochutnáme na příští výstavě vín, kterou plánujeme uspořádat v sobotu 31. března 2012.

*František Dubina
předseda vinařského spolku*

Búdy opět ožily

V sobotu dne 16. dubna se uskutečnil již třetí ročník Dne otevřených sklepů v našem areálu Pod Búdama.

Cílem organizátorů a všech zúčastněných vinařů je přilákat do Mutěnic návštěvníky a milovníky vína z celé naší vlasti a nejen z ní. Po téměř půlroční přípravě nastal onen den s velkým „D“. K prezentaci vinařů a především mutěnických vín se přihlásilo rekordních čtyřicet šest majitelů sklepů.

Po chladném týdnu plném dešťových přeháněk se v sobotu ráno udělalo krásné, slunečné počasí.

Pozvánku do mutěnických sklepů přijalo na 1200 návštěvníků z celé naší republiky, ale i z Maďarska, Anglie a dokonce až z USA. I tento údaj je v krátké historii rekordní.

Z pohledu vinařů to byla akce určitě vydařená. Potvrzují to i názory samotných účastníků. Na otevřených sklepech si cení, kromě velkého počtu sklepů i rozmanitost jak nabízených vín, tak i třeba velikosti jednotlivých sklepů a vinařství. Večerní beseda u cimbálu pak už jenom dokreslila celodenní pohodu, získané poznatky a nová přátelství.

Malou kaňkou, která se nad zdařilou a nyní již trvalou přehlídkou vinařů a vín z Mutěnic je opětovně zastrášování kontrolami a sankcemi. V jiných obcích se o ničem takovém nemluví, tak jako v Mutěnicích.

Kdo a hlavně proč se tak děje můžeme jen domýšlet.....

*Vladimír Trávník
předseda Búdy Mutěnice o.s..*

CHARITNÍ PEČOVATELSKÁ SLUŽBA MUTĚNICE

informuje

V měsíci květnu jsme si, mimo jiné, připomněli krásný svátek – Den matek, a proto se do Domu s pečovatelskou službou vydaly děti z mateřské školy s pásmem písní a říkadel, aby místní obyvatelky potěšily a popřály jim k jejich svátku.

Pod vedením paní učitelky Paulíkové a paní učitelky Hanáčkové děti recitovaly, zpívaly, tančily a na závěr rozdaly všem seniorkám i pečovatelkám krásná slunička, která ve školce vyrobily. Po

těto besídce a malém občerstvení se děti s učitelkami vydaly ještě na malou exkurzi do bytu paní Brablcové – obyvatelky DPS, která sbírá a shromažďuje panenky různého stáří a druhu. Její sbírka čítá přes 100 ks. Děkujeme dětem i pedagožkám za krásné dopoledne, kdy jsme na chvíli zapomněly na

všední starosti a problémy, a těšíme se na další setkání s mladou generací v pečovatelském domě.

Eva Frýdková, DiS.

*Vedoucí Charitní pečovatelské služby
Mutěnice*

NABÍDKA PEČOVATELSKÝCH SLUŽEB:

pomoc při zvládnání běžných úkonů péče o vlastní osobu

- pomoc a podpora při podávání jídla a pití
- pomoc při oblékání a svlékání
- pomoc při přesunu na lůžko nebo vozík

pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek

- pomoc při úkonech osobní hygieny
- pomoc při základní péči o vlasy a nehty
- pomoc při použití WC

poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy

- dovoz nebo donáška jídla
- pomoc při přípravě jídla a pití
- příprava a podání jídla a pití

pomoc při zajištění chodu domácnosti

- běžný úklid a údržba domácnosti
- údržba domácích spotřebičů
- pomoc při zajištění velkého úklidu
- nákupy a pochůzky
- praní a žehlení ložního prádla
- praní a žehlení osobního prádla

zprostředkování kontaktu se společenským prostředím

- doprovod dospělých k lékaři, na úřady a zpět
- Pomoc s vyřizováním příspěvku na péči aj.

Nabízíme také kompenzační pomůcky k zapůjčení do domácností:

- Polohovací postele s antidekubitní matrací, elektricky ovládané
- Stolky k polohovací posteli
- Invalidní vozíky
- Chodítka
- Toaletní židle
- Nástavec na WC
- Toaletní mísa
- Sedačka na vanu
- Posilovač nohou
- Přesunovací pás a deska (k přesunování osob z vozíku na lůžko apod.)

Pracovní doba:

PO – PÁ 7.00 – 15.30 hodin

Telefon: 518 370 388

Mobil vedoucí: 737 234 090

Mobil pečovatelky: 737 234 097,
737 234 089

E-mail: dps.mutenice@caritas.cz
www.hodonin.caritas.cz

S P O R T

MUTĚNICKÝ FOTBAL

Opět jsme se ani nenadáli a je za námi další fotbalový ročník. Nechci se opakovat, ale opět musím zdůraznit, že pro nás zase velmi úspěšný. Zvláště dobře si vedli starší žáci a starší dorost, který potvrdil pozici třetího nejlepšího dorostu na okrese! Korunu všemu nasadilo A-mužstvo, které si už před posledním kolem zajistilo 1. místo v I. A třídě sk. B před favorizovaným Kyjovem. Kolektivu kolem trenéra Zemánka a kapitána Válka blahopřejeme!

Přípravka opět pokračovala ve vylepšení jak svých výkonů, tak i výsledků. Po kvalitní zimní přípravě, kdy hrála halovou ligu starší i mladší přípravka, se oproti podzimu výrazně vylepšily výsledky i na zeleném trávníku. Vždyť k devíti bodům získaným na podzim přidala přípravka dalších 24, tedy téměř třikrát tolik! Navíc vyhrála posledních 7 mistrovských utkání s celkovým skóre 37:9. To je další důkaz toho, že cílevědomá práce Jendy Froňka a Franty Lamáčka přináší své ovoce. Na jaře měla přípravka 10 střelců, nejvíce branek (12) vstřelil Marek Mokuřa, Patrik Lamáček přidal 9, František Lamáček 8, Roman Weigl 7, Matěj Pavelka 4, Jakub Kubík 3, Pavel Weigl a David Šolta 2 a Jarda Knedlík a Pepa Lacina jednu branku.

I mladší žáci se oproti podzimu zlepšili, i když ne tak výrazně jako přípravka. Úzký kádr byl doplňován kluky z přípravky, právě ročník 98 a 99 máme totiž početně slabší a dá se říct, že nás tady nejvíce „tlačí bota“. Ale třeba střelecky se jim na jaře vedlo velmi dobře. K 26 vstřeleným brankám na podzim přidali na jaře celých 42! Nejvíce se o ně zasloužili „přípravkovi“ Dominik Janouškovec

a Roman Weigl. Prvně jmenovaný dvanácti a druhý deseti brankami. Pavel Jagoš vstřelil 4, Michal Hajduch 3 a Adam Michna, Robin Kramář a další hráč přípravky (r. 2002!) Marek Mokuřa 2 branky.

A do třetice i starší žáci zaznamenali na jaře zlepšení. Jedna výhra navíc znamenala posun z podzimního 5. místa na pěkné 4. místo, střelecky to vyznělo ještě lépe, když k podzimním 32 brankám přidali na jaře branku dalších 55. A to je pěkná cifra. Nejlepším střelcem byl se 14 brankami Jakub Pavelka, dále mu sekundovali se 13 brankami Karel Růžička a s 11 David Koutný z Čejče. Tři branky přidali Ladá Špera a Radim Ilčík, dvě pak Zbyněk Švagerka, Lukáš Piškula, Radim Tinka a Tomáš Varmuža.

Mladší dorostenci si naopak na jaře pohoršili, ale hlavní je, že hráli v soutěži důstojnější roli než před rokem. Bohužel, v zimě nám skončila hned čtveřice hráčů r. 1994 a navíc kluci z mladšího dorostu pomáhali i staršímu dorostu. To byly skutečně vážné důvody pro slabší jarní výsledky. Navíc nestříleli ani moc branek, takže kolikrát ani dobré výkony brankáře Kratochvíly nepomohly. Nejlepší střelec David Prčík vstřelil 5 branek, čtyři přidali Tomáš Závorka a Radek Gertner a dvě Petr Bíza a David Havelka. V některých zápasech jim pomohli i starší žáci, kteří ukázali, že by jim přechod do dorostu neměl dělat problémy.

Starší dorostenci zaslouží za celou sezónu pochvalu. Kluci ročníku 1992 ukázali v jejich poslední dorostenecké sezóně svoji kvalitu, když podzimní 6. příčku na jaře obhájili, což je nejlepší umístění dorostu za posledních 20 let! V minulém ročníku se totiž zachraňovali až

Starší dorost FK Mutěnice:

Nahoře zleva: As. trenéra J. Balašík, F. Kratochvíla, F. Trávník, J. Čepil, D. Havelka, P. Varmuža, D. Skočík, M. Čepil, O. Stávek, P. Bíza, trenér M. Antoš

Dole zleva: R. Gertner, M. Duchoslav, S. Cupák, J. Káčer, P. Pospíšil, T. Závorka, P. Hanák, R. Šmíd

v posledním kole a při poslední účasti dorostu v krajském přeboru před patnácti lety ani parta kolem současného vedoucího „áčka“ Jary Jocha, Jary Kučeřika a dalších, na tak dobré umístění nedosáhla. Je to samozřejmě i výsledek pětileté práce Marka Antoše, který spolu s nestárnoucím Jendou Balašíkem dorost vedl. Po letošní sezóně ohlásili konec, ale my samozřejmě pevně doufáme, že pro mutěnický fotbal v budoucnu ještě mnohé vykonají. Cenné na výsledku dorostu je, že se musel téměř celou sezónu obejít bez své největší „hvězdy“ Radima Holešinského, který už měl pevné místo v „áčku“. Navíc do „áčka“ nakoukli i Luboš Kupčik (a ten dost výrazně!), David Skočík, Jakub Čepil a Marcel Čepil.

Přechod mezi muže by neměl tedy být pro tyto naše naděje problémem. Právě Marcel Čepil s Lubošem Kupčikem byli se šesti a čtyřmi brankami na jaře nejlepšími střelci dorostu. Bojanovický Tomáš Závorka a ratiškovický Jiří Káčer vstřelili rovněž 4 branky, kapitán Jakub Čepil tři a Radim Holešinský, ač hrál snad jenom dvě utkání, přidal dvě branky.

Velkou pochvalu za celou sezónu zasluhuje A-mužstvo. Přestože mělo ve svém středu zkušené borce jako Němčického, Válka, Kopčila nebo Koštuřika, jasným favoritem na vítězství byl ještě nadupanější Kyjov. Ten ale na jaře u nás dostal před více než pěti sty diváky potupnou „šestku“ a body ztrácel i v dalších zápasech. Nám tak nevdalo ani

několik remíz na venkovních hřištích, kde se nám v porovnání s domácími zápasy zdaleka tak nevedlo. Bylo z toho 1. místo, které jsme ale nevyužili k postupu do I. A třídy, přestože jsme možná nejednoho příznivce fotbalu zaskočili. Chceme totiž dále snižovat množství „přespolních“ hráčů a více sázet na naše mladé naděje. Navíc je pro nás I. A třída ideální soutěž z důvodu krátké dojezdové vzdálenosti. Sice v příštím roce už nebude k vidění derby s Kyjovem, ale další atraktivní zápasy s Ratiškovickými nebo Vacenovicemi budou k máni i nadále. V kolektivu trenéra Zemánka byl největší hvězdou střelec Dalibor Koštuřik, který v součtu s podzimem vstřelil neskutečných 29 branek! Na jaře se ještě 5x trefil kapitán a duše mužstva Milan Válek a také David Hlava, 4x Lukáš Trávník a 3x Radim Holešinský. Velkou oporou byl brankář Michal Lupač, a také jsme se mohli spolehnout na naši obranu dirigovanou zkušenými Němčickým a Kopčilem, vedle nichž rostli hlavně Kupčik s Lamáčkem a Vydařilým.

V neposlední řadě je třeba se zmínit i o **ženském mužstvu**, které hraje moravskoslezskou divizi žen. V konečném součtu jim patří mezi 10 kolektivů 7. místo. Ženy si pomalu a jistě získávají pevné místo mezi našimi celky. Své utkání už hrály na hlavní travnaté ploše. Bohužel i v této kategorii je už nedostatek místních hráček, a tak musely v zimě přijít hráčky

z Hodonína a už dříve v létě z Vlkoše dcera trenéra „áčka“ Zemánka, Denisa. Trenéři Peťa Čepil se Staňů Brablcem střídali 16 hráček, nejlepšími střelkyněmi byly se třemi brankami právě Denisa Zemánková a hodonínská Lucie Lysáková. Dvě branky na jaře vstřelila Yvonne Chromečková a jednu Romana Čepilová, Lenka Lamáčková - Špérová a Markéta Bízová. V brance se střídaly nestárnoucí Bronislava Doksanská a Lucie Pavková. Kromě střelkyň byla oporou i Michaela Kupčiková.

Závěr

Filmovým fanouškům připomínáme Letní filmový festival, který se uskuteční v termínu od 4. do 10.7.2011 (program je zde rovněž uveřejněn). Všem občanům Mutěnic přejeme pohodové a bezstarostné prázdniny. A všem našim příznivcům a sponzorům děkujeme za jejich podporu a přízeň v ročníku 2010/2011. Zvláště dlouholetému prezidentovi klubu panu Miroslavu Jagošovi, který se po dlouhých a úspěšných sezónách, v nichž jsme mimo jiné hráli 5 let divizi a 4 roky MSFL, rozhodl ukončit svou činnost ve výkonném výboru. Za vše, co vykonal pro mutěnický fotbal, mu ještě jednou děkujeme a věříme, že jeho podporu a přízeň nám zachová i nadále. A nezapomeňte, už 10. července odstartuje přátelským zápasem „áčka“ v Boršicích sezóna další!

Petr Blaha

Celková bilance ročníku 2010/11 v číslech:

A mužstvo	1. místo	26	18	6	2	72 : 21	60 bodů
Dorost starší	6. místo	26	13	1	12	54 : 52	40 bodů
Dorost mladší	11. místo	26	10	2	14	50 : 68	32 bodů
Žáci starší	4. místo	22	5	1	6	87 : 31	46 bodů
Žáci mladší	8. místo	22	9	1	12	68 : 75	28 bodů
Ženy	7. místo	18	6	2	10	26 : 35	20 bodů
Přípravka	7. místo	24	11	0	13	79 : 106	33 bodů

SDH Mutěnice informuje

Milý čtenáři, dovolte mi, abych vás informovala o zprávách z organizace SDH. V měsíci dubnu 24. se v odpoledních hodinách přehnal obcí bouře, která zanechala opět svou stopu v pivnici Ponorka. Členové VJ jsou již při každé bouři v pohotovosti, a s tímto výjezdem počítají.

Naše organizace pořádala druhý ročník pálení čarodějnic, který se konal 30.4. v areálu hájenka. K tanci a poslechu hrála country skupina Savana Radost z Moravské Nové Vsi. Kolem půl 8 byl zapálen velký táborák na zahájení. Občerstvení bylo nachystáno ve formě zabijačkových specialit, dále byla možnost opékání špekáčků a grilování. Pozvali jsme k nám i děti z DD Hodonín, které náš program zpestřily svým krátkým pásmem písniček. V areálu se vystřídalo asi 300 občanů, kteří se přišli pobavit. Byla taky vyhlášena miss malá čarodějnice a miss dospělá čarodějnice.

SDH Mutěnice pořádalo 4.6. též na hájence Den dětí. Pro děti bylo přichystáno spousta her, zábavy a taky nechybělo občerstvení a diskotéka. Děti za jejich snažení v soutěžích obdržely cukrovinky a malé dárky. Zadává- dět si přijely i děti z DD Hodonín. Vstupné bylo dobrovolné tuto částku jsme věnovali i s přispěním pana M. Ištvánka dětem do DD. SDH Žarošice měli krátkou ukázkou, jak se vyprošťují zraněné osoby z os. automobilu při dopravní nehodě a SDH Mutěnice pro děti připravil na konec programu pěnu. Je to pro ně adrenalinová show. Ve 20:00 začínala country zábava. Hrála opět skupina Savana Radost. Tančilo se do 3 hodin do rána. Počasí nám přálo na obě akce. Do areálu přišlo asi 300 občanů.

V měsíci květnu začaly akce před HZ. Jednalo se o vjezd, který navazuje na místní

komunikaci. Tato část byla celá rozebrána a položena nová dlažba. Částka na tyto práce byla chválena zastupitelstvem obce.

11.6. byla svolána brigáda na úklid v okolí HZ a v prostorách garáží. Socha sv. Floriána trpí povětrnostními podmínkami, tak bylo nutné ji obrousit, nalakovat a znovu natřít.

Chtěla bych na závěr zpráv poděkovat sponzorům za finanční dary na zakoupení cukrovinek a hraček pro děti. p. Robek J., Thermont, p. Hodes Jakub, p. Mazuch Pavel, Vinotéka Kočka, FCC Stav, Skládky Hraničky, p. Cetl Bazény, a p. Fliček Palety

Za SDH Chmelařová Jiřina

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození:

17.03.2011	Simona Machalová	Nová 927
21.03.2011	Bohuslav Zapoměl	Moravská 451
23.03.2011	Jiří Chytil	Nová Čtvrť 676
11.04.2011	Tereza Kalná	Vinařská 387
11.04.2011	Marek Pivko	Masarykova 60
15.04.2011	Martin Hesek	Hodonínská 863
23.04.2011	Stela Válková	Hasičská 703
12.05.2011	Emilie Opavská	Školní 837
24.05.2011	Josef Ilčík	Jižní 1237
26.05.2011	Daniela Šedřová	Nerudova 984

Sňatky:

28.05.2011	Jindřich Lamáček Lenka Špérová	Lipová 428 Letní 390
03.06.2011	Jakub Kopeček Barbora Maňásková	Moravská 1093 Praha
11.06.2011	Petr Mráz Simona Vítková	Svatobořice-Mistřín Nedělní 1029

Úmrtí:

14.04.2011	Josef Vozatár	Nová 836	ve věku 60let
03.04.2011	Josef Blaha	Květná 379	ve věku 68let
23.05.2011	Anna Balaščíková	Ořechová 421	ve věku nedož. 95let
25.05.2011	Josef Hercog	Farní 749	ve věku nedož. 65let

Blahopřání:

75let:

01.04.1936	Anna Vítková
08.04.1936	Viktorie Hyclová
23.04.1936	František Hycl
08.05.1936	Marta Režňáková
08.06.1936	Marie Kučerová
12.06.1936	Ludvík Knedlík
19.06.1936	Anna Křížová
28.06.1936	Milan Lamač

80let:

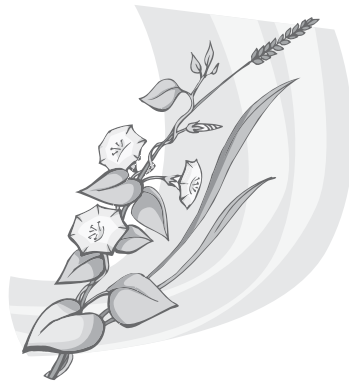
24.05.1931	Františka Opavská
01.06.1931	Libuše Vrbová
03.06.1931	Marie Patmanová

85let:

02.05.1926	Marie Čepilová
26.02.1926	Marie Zůbková
03.03.1926	Anežka Ištvánková
10.03.1926	Karel Svoboda

92let:

13.04.1919	Bohumila Špérová

Hana Svobodová, matrikářka

HISTORIE NA FOTOGRAFIÍCH VOJÁCI Z I. SVĚTOVÉ VÁLKY

Návštěva zámku v Bučovicích

Návštěva ZOO v Hodoníně

Škola v přírodě - volba miss

Škola v přírodě

Zpravodaj Rady obce NAŠE MUTĚNICE. Povoleno OÚ Hodonin pod č.j. MK ČR E 12437
Vydává Rada obce Mutěnice.

Red. rada: šéfredaktor - Pavel Trávník, redaktori - Dagmar Marková, Marta Balgová,
ing. Jaroslav Mihola, Ladislav Prčík, Vladimír Trávník, Anna Prčíková, Markéta Gáborová.

Sazba a tisk: Tiskárna LELKA, Dolní Bojanovice. Náklad 1200 ks. Uzávěrka tohoto čísla 20. 6. 2011